

รายงาน

สถิติเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ

ประจำเดือนกรกฎาคม 2567

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2567

รายงานสถิติ

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

กองเศรษฐกิจการแรงงาน

กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

โทร 02 232 1379

<https://qr.go.page.link/A3Puk>

EXECUTIVE SUMMARY

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2567

ไทย Thailand

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

59.10 ล้านคน

40.78 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

18.32 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

40.40 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.38 ล้านคน

ไต้หวัน Taiwan

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

20.25 ล้านคน

12.00 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

8.25 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

11.59 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.41 ล้านคน

ญี่ปุ่น Japan

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

109.94 ล้านคน

70.03 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

39.91 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

68.22 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

1.81 ล้านคน

เกาหลีใต้ South Korea

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

45.56 ล้านคน

29.35 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

16.21 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

28.53 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.82 ล้านคน

สหรัฐอเมริกา United States

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 16 ปีขึ้นไป)
Population of 16 years old and over

268.44 ล้านคน

168.01 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

100.43 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

161.20 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

6.81 ล้านคน

ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง HOURLY WAGE

41.25 – 50.00 บาทต่อชั่วโมง

108.50 จุด

183 TWD ≈ 195.79 บาทต่อชั่วโมง

107.71 จุด

1,004 JPY ≈ 235.14 บาทต่อชั่วโมง

108.20 จุด

9,860 KRW ≈ 251.92 บาทต่อชั่วโมง

113.84 จุด

7.25 USD ≈ 247.88 บาทต่อชั่วโมง

314.18 จุด

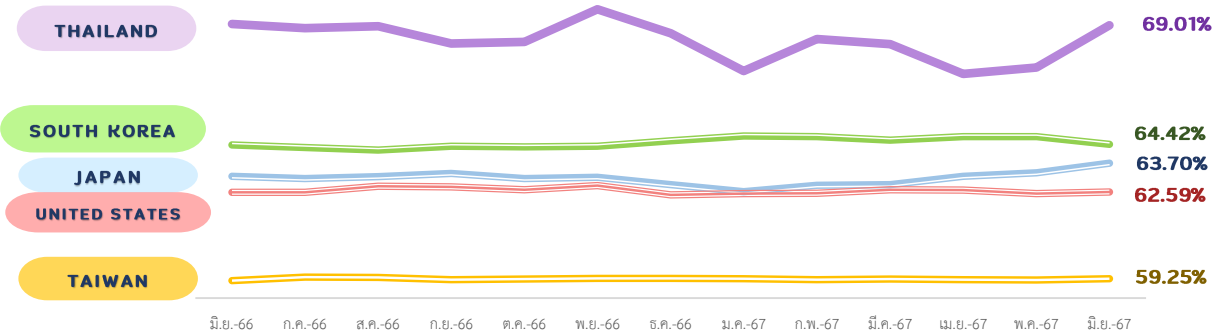
หมายเหตุ: ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของไทย คำนวณจากค่าแรงขั้นต่ำรายวัน 330 - 400 บาท หารด้วยชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน : แปลงสกุลเงินเป็นเงินบาทเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2567

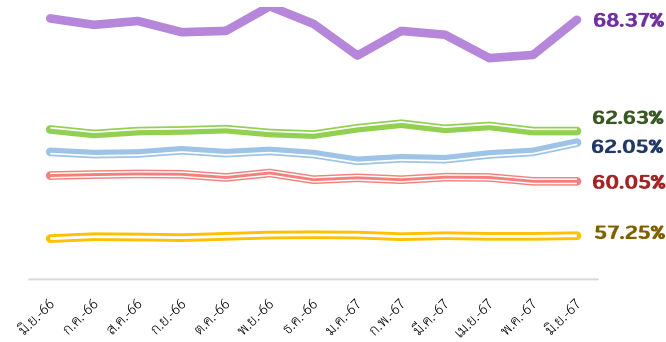
บทสรุปผู้บริหาร EXECUTIVE SUMMARY

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2567

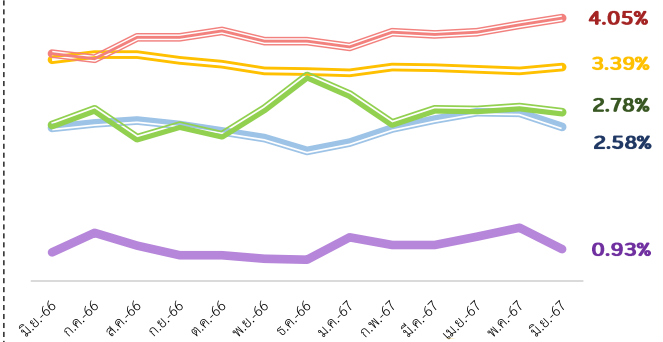
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (LABOUR FORCE PARTICIPATION RATE)

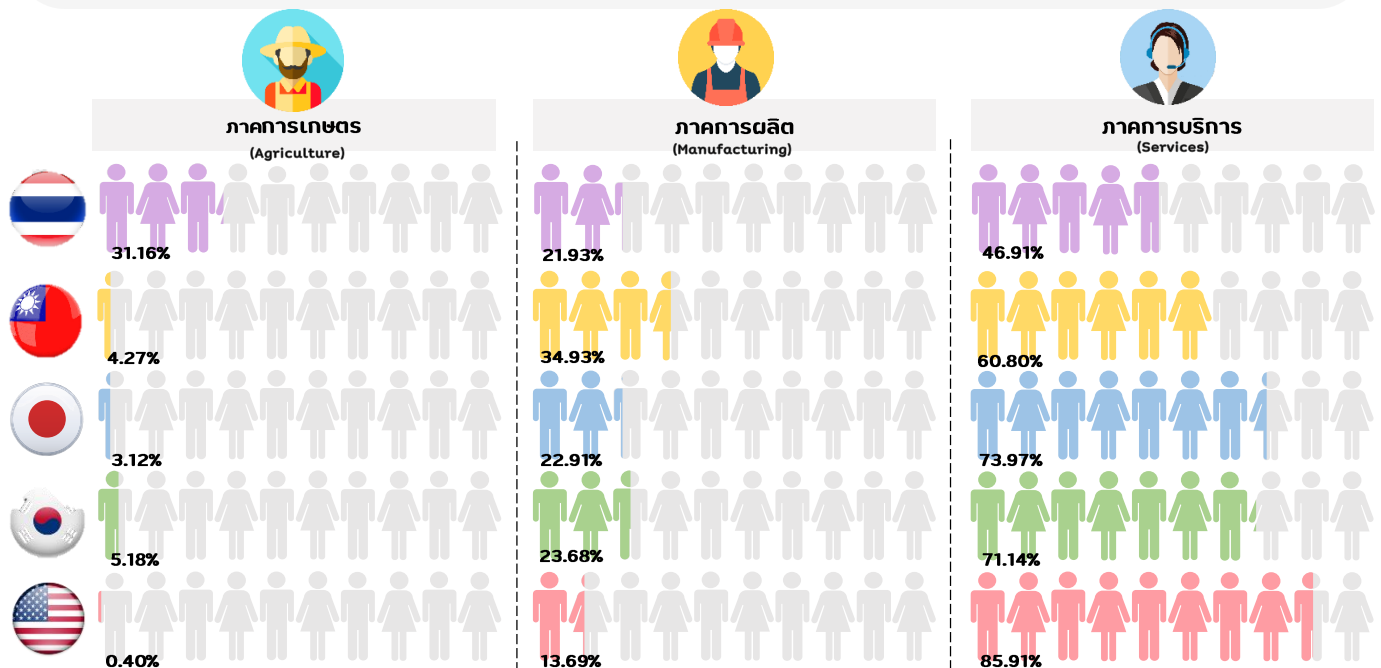
อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (EMPLOYMENT to POPULATION RATIO)

อัตราการว่างงาน (UNEMPLOYMENT RATE)

อัตราส่วนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม (EMPLOYMENT RATE by INDUSTRY)

บทสรุปผู้บริหาร

EXECUTIVE SUMMARY

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2567

สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนมิถุนายน 2567

“แนวโน้มนโยบายด้านเศรษฐกิจของนางกมลลา แฮร์ริส”

การเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาที่กำลังใกล้เข้ามาในเวลาอีกเพียงไม่ถึง 100 วัน ซึ่งการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ถูกกำหนดขึ้นในวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 โดยพรรครีพับลิกันนั้นได้มีการประกาศชื่ออดีตประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ เป็นตัวแทนผู้ทำชิงของพรรค สำหรับพรรคเดโมแครตมีแนวโน้มว่าจะส่งนางกมลลา แฮร์ริส รองประธานาธิบดีเข้าทำชิงแทนประธานาธิบดีโจ ไบเดน ที่ถอนตัวไปก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ นางกมลลา แฮร์ริส รองประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนปัจจุบัน ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางด้านการต่อสู้เพื่อสิทธิในการทำแท้ง อีกทั้ง ยังมีส่วนในการบริหารจัดการนโยบายด้านผู้อพยพและความมั่นคงด้านพรมแดนสหรัฐฯ แม้ว่านโยบายด้านเศรษฐกิจของนางกมลลา แฮร์ริส ซึ่งเป็นประเด็นที่หลายฝ่ายจับตามองจะยังไม่ค่อยเด่นชัดมากนักในขณะนี้ แต่หากพิจารณาจากในอดีตที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับกลุ่มแรงงานระดับล่าง สิทธิผู้หญิง ธุรกิจรายย่อย และครอบครัวชนชั้นกลางเป็นหลัก นอกจากนี้ ในประเด็นด้านการค้ายังมีนโยบายสนับสนุนการแทรกแซงด้านเศรษฐกิจอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา นางกมลลา แฮร์ริส ได้กล่าวต่อกลุ่มผู้ช่วยเหลือเสียงเลือกตั้งว่า จะสนับสนุนนโยบายการจ้างงานให้ลูกจ้างในการลาเพื่อไปดูแลครอบครัว และนโยบายด้านการดูแลเด็ก รวมถึงนโยบายการสนับสนุนกลุ่มชนชั้นกลาง

การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อแนวโน้มทิศทางด้านเศรษฐกิจเฉพาะภายในสหรัฐฯ เท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสหรัฐฯ ทั่วโลก รวมถึงไทยด้วย เนื่องจากสหรัฐฯ เป็นประเทศผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดของโลก มีปริมาณความต้องการการบริโภคสินค้าและบริการเป็นมูลค่าสูง การเปลี่ยนแปลงของนโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศย่อมมีอิทธิพลต่อมูลค่าการค้าระหว่างประเทศในอนาคต ซึ่งการติดตามแนวโน้มนโยบายทางเศรษฐกิจของผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ แต่ละรายจะช่วยให้ผู้ประกอบการไทยสามารถวิเคราะห์ และวางแผนกลยุทธ์เพื่อรับมือกับแนวโน้มด้านเศรษฐกิจและการค้าได้ในอนาคต ทั้งนี้ ปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยในตลาดปัจจุบันเป็นปัจจัยสำคัญและเป็นโจทย์สำคัญที่ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนต่อไปจะต้องดำเนินมาตรการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต อันเนื่องมาจากแนวโน้มการชะลอการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของภาคประชาชน ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่ภายหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในช่วงปลายปีนี้สหรัฐฯ จะมีการพิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในตลาดเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งน่าจะส่งผลดีต่อการค้าระหว่างประเทศ ทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ หากพรรคเดโมแครตได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้น่าจะส่งผลดีต่อการขยายตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับพลังงานสะอาด เช่น ชิ้นส่วนและรถยนต์พลังงานไฟฟ้า และ เซลล์และแผงผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ เป็นต้น ซึ่งโดยรวมน่าจะส่งผลดีต่อผู้ประกอบการไทย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของกลุ่มสินค้าเซลล์และแผงผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ของไทยที่ถูกเพิกถอนออกรายการสินค้าที่ได้รับการยกเว้น และถูกจัดเก็บภาษีภายใต้มาตรการปกป้อง (Safeguard) ซึ่งเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน 2567 นั้น อาจจะไม่ได้รับอานิสงส์มากนัก

โดยรวมไม่ว่าตัวแทนจากพรรคใดจะได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนต่อไปน่าจะยังคงดำเนินนโยบายตอบโต้การค้าเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนต่อเนื่อง ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดสำหรับผู้ประกอบการไทยในอนาคตด้วย โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเหล็ก ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนรถยนต์พลังงานไฟฟ้า รวมถึงเซลล์และแผงผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ เป็นต้น

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ นครซิดนีย์

สรุปสถิติเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ ประจำเดือนกรกฎาคม 2567

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2567	ไทย	ไต้หวัน	ญี่ปุ่น	สาธารณรัฐเกาหลี	สหรัฐอเมริกา
1. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ^[1]	2.30 %	5.06 %	(-0.20) % ^[5]	2.30 %	3.10 %
2. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)	108.50 จุด	107.71 จุด	108.20 จุด	113.84 จุด	314.18 จุด
3. ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) ^[2]	51.70 จุด	53.20 จุด	50.00 จุด	52.00 จุด	51.70 จุด
4. จำนวนประชากรวัยแรงงาน ^[3]	59.10 ล้านคน	20.25 ล้านคน	109.94 ล้านคน	45.56 ล้านคน	268.44 ล้านคน
5. จำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	40.78 ล้านคน	12.00 ล้านคน	70.03 ล้านคน	29.35 ล้านคน	168.01 ล้านคน
5.1 จำนวนผู้มีงานทำ	40.40 ล้านคน	11.59 ล้านคน	68.22 ล้านคน	28.53 ล้านคน	161.20 ล้านคน
5.2 จำนวนผู้ว่างงาน	0.38 ล้านคน	0.41 ล้านคน	1.81 ล้านคน	0.82 ล้านคน	6.81 ล้านคน
6. จำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	18.32 ล้านคน	8.25 ล้านคน	39.91 ล้านคน	16.21 ล้านคน	100.43 ล้านคน
7. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	69.01 %	59.25 %	63.70 %	64.42 %	62.59 %
8. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	30.99 %	40.75 %	36.30 %	35.58 %	37.41 %
9. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	68.37 %	57.25 %	62.05 %	62.63 %	60.05 %
10. อัตราการว่างงาน	0.93 %	3.39 %	2.58 %	2.78 %	4.05 %
11. อัตราส่วนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม					
11.1 ภาคการเกษตร	31.16 %	4.27 %	3.12 %	5.18 %	0.40 %
11.2 ภาคการผลิต	21.93 %	34.93 %	22.91 %	23.68 %	13.69 %
11.3 ภาคการบริการ	46.91 %	60.80 %	73.97 %	71.14 %	85.91 %
12. ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง ^[4]	41.25 – 50.00 บาท	183 TWD ≈ 195.79 บาท	1,004 JPY ≈ 235.14 บาท	9,860 KRW ≈ 251.92 บาท	7.25 USD ≈ 247.88 บาท

หมายเหตุ: [1] ไทย ไต้หวัน เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกาใช้ข้อมูล GDP (%YoY) ประจำไตรมาส 2 ปี 2567 โดยอ้างอิงข้อมูลจาก Trading Economics

[2] Manufacturing PMI คือ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต เป็นตัวบ่งชี้สถานะทางเศรษฐกิจของภาคการผลิต กรณีมีค่าสูงกว่าระดับ 50.00 แสดงถึง สภาวะทางเศรษฐกิจภาคการผลิตเกิดการขยายตัว หากต่ำกว่าระดับ 50.00 แสดงถึง เกิดการหดตัว และหากเท่ากับระดับ 50.00 แสดงถึง ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

[3] นิยามประชากรวัยแรงงาน ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป สำหรับสหรัฐอเมริกา นิยามประชากรวัยแรงงาน หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป

[4] ค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยรายชั่วโมงของไทย คำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันต่อชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน

TWD หมายถึง สกุลเงินดอลลาร์ไต้หวันใหม่ (ค่าเงิน ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2567 1 TWD เท่ากับ 1.0699 THB)

JPY หมายถึง สกุลเงินเยนญี่ปุ่น (ค่าเงิน ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2567 1 JPY เท่ากับ 0.2342 THB)

KRW หมายถึง สกุลเงินวอนเกาหลีใต้ (ค่าเงิน ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2567 1 KRW เท่ากับ 0.02555 THB)

USD หมายถึง สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ (ค่าเงิน ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2567 1 USD เท่ากับ 34.19 THB)

[5] ญี่ปุ่น ใช้ข้อมูล GDP (%YoY) ประจำไตรมาส 1 ปี 2567 โดยอ้างอิงข้อมูลจาก Trading Economics

สารบัญ

ไทย (Thailand)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	1
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	1
สถานการณ์การจ้างงาน	2
สถานการณ์การว่างงาน	4
ค่าจ้างของไทย	4
สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย	6

ไต้หวัน (Taiwan)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	8
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	8
สถานการณ์การจ้างงาน	9
สถานการณ์การว่างงาน	11
ค่าจ้างของไต้หวัน	12
สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวัน	13

ญี่ปุ่น (Japan)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	14
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	14
สถานการณ์การจ้างงาน	15
สถานการณ์การว่างงาน	17
ค่าจ้างของญี่ปุ่น	18
สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศญี่ปุ่น	19

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	21
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	21
สถานการณ์การจ้างงาน	22
สถานการณ์การว่างงาน	24
ค่าจ้างของเกาหลีใต้	25
สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศเกาหลีใต้	26

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	28
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	28
สถานการณ์การจ้างงาน	29

สารบัญญ (ต่อ)

สถานการณ์การว่างงาน	31
ค่าจ้างของสหรัฐอเมริกา	32
สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา	33
Highlight สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนกรกฎาคม 2567	35
ภาคผนวก คำอภิธานศัพท์ และตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน	36

สารบัญรูปลภาพ

ไทย (Thailand)

แผนภาพ 1: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	1
แผนภาพ 2: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไทย	2
แผนภาพ 3: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	2
แผนภาพ 4: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไทย	3
แผนภาพ 5: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	3
แผนภาพ 6: อัตราการว่างงานของไทย	4
แผนภาพ 7: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไทย	4

ไต้หวัน (Taiwan)

แผนภาพ 8: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	8
แผนภาพ 9: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไต้หวัน	9
แผนภาพ 10: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	9
แผนภาพ 11: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไต้หวัน	10
แผนภาพ 12: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไต้หวัน จำแนกเพศ	10
แผนภาพ 13: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	11
แผนภาพ 14: อัตราการว่างงานของไต้หวัน	11
แผนภาพ 15: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไต้หวัน	12
แผนภาพ 16: อัตราการว่างงานของไต้หวัน จำแนกตามเพศ	12

ญี่ปุ่น (Japan)

แผนภาพ 17: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	14
แผนภาพ 18: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของญี่ปุ่น	15
แผนภาพ 19: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	15
แผนภาพ 20: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของญี่ปุ่น	16
แผนภาพ 21: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	16
แผนภาพ 22: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	17
แผนภาพ 23: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น	17
แผนภาพ 24: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของญี่ปุ่น	18
แผนภาพ 25: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	18

สารบัญญรูปภาพ (ต่อ)

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

แผนภาพ 26: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	21
แผนภาพ 27: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของเกาหลีใต้	22
แผนภาพ 28: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	22
แผนภาพ 29: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของเกาหลีใต้	23
แผนภาพ 30: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ	23
แผนภาพ 31: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	24
แผนภาพ 32: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้	24
แผนภาพ 33: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของเกาหลีใต้	25
แผนภาพ 34: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ	25

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

แผนภาพ 35: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	28
แผนภาพ 36: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของสหรัฐอเมริกา	29
แผนภาพ 37: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	29
แผนภาพ 38: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของสหรัฐอเมริกา	30
แผนภาพ 39: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศ	30
แผนภาพ 40: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	31
แผนภาพ 41: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา	31
แผนภาพ 42: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของสหรัฐอเมริกา	32
แผนภาพ 43: อัตราการว่างงานของไทย จำแนกตามเพศ	32
แผนภาพ 44: ค่าจ้างขั้นต่ำในสหรัฐอเมริกา จำแนกตามมลรัฐ	33

สถานการณ์กำลังแรงงานของไทย (Labour Force in Thailand)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ในไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.3 ปัจจัยหลักมาจากการผลิตนอกภาคการเกษตรขยายตัวจากกลุ่มอุตสาหกรรม ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 108.50 ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากการลดลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงค่ากระแสไฟฟ้า และการสูงขึ้นในอัตราที่ช้าลงของราคาผักสด ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) พุ่งขึ้นแตะระดับ 51.70 จากผลผลิตและราคาผลผลิตที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐที่ไม่รวมเงินโอนขยายตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน จากทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนของรัฐบาล มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงจากเดือนก่อนในหลายหมวด โดยเฉพาะ 1) สินค้าเกษตร 2) อิเล็กทรอนิกส์ 3) สินค้าเกษตรแปรรูป มูลค่าการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน จากการนำเข้า 1) วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง 2) สินค้าอุปโภคบริโภค 3) สินค้าทุน จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากสหรัฐฯ ออสเตรเลีย และซาอุดีอาระเบีย

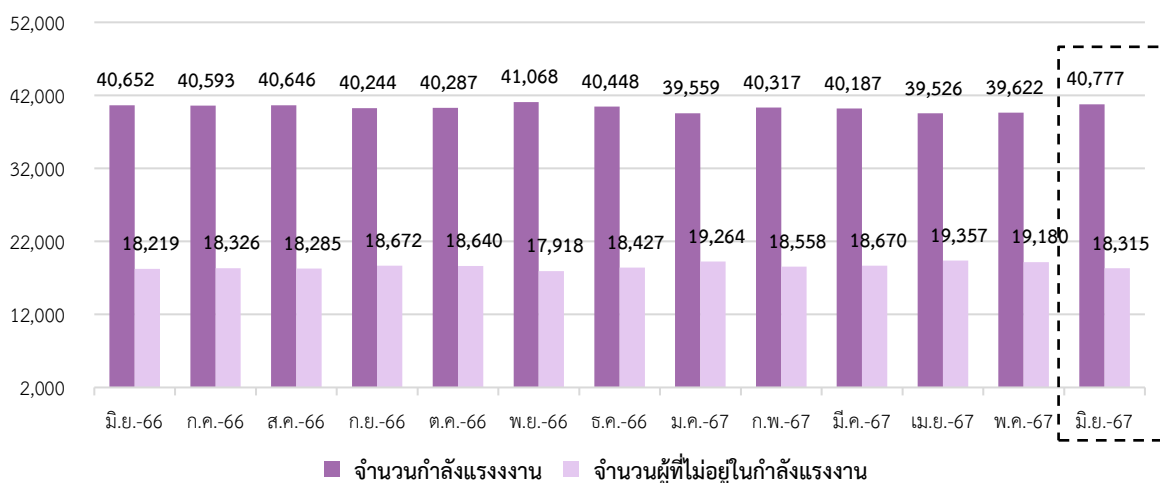
Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของไทย (Labour Force)

ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 59.10 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 40.78 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 69.01 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 40.40 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.38 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 18.32 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 30.99 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 1 และ 2)

แผนภาพ 1: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

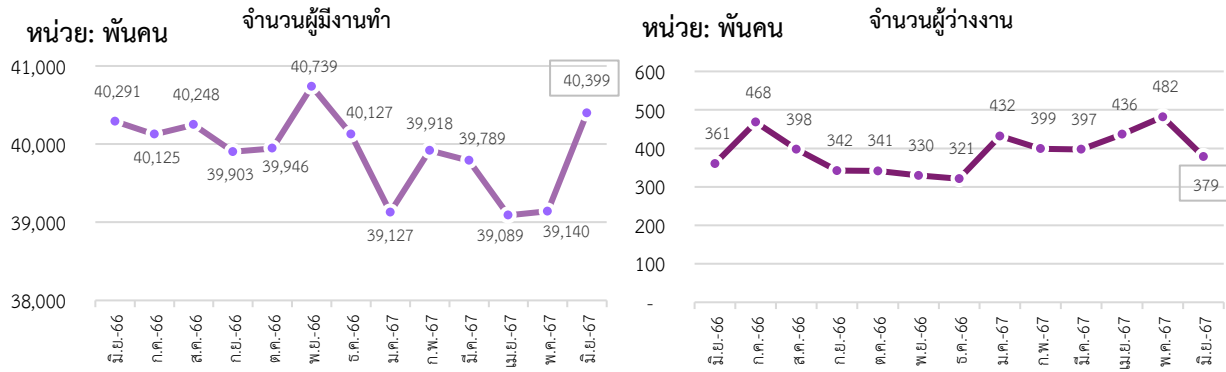
หน่วย: พันคน

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 2: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไทย (Employed and Unemployed Persons)

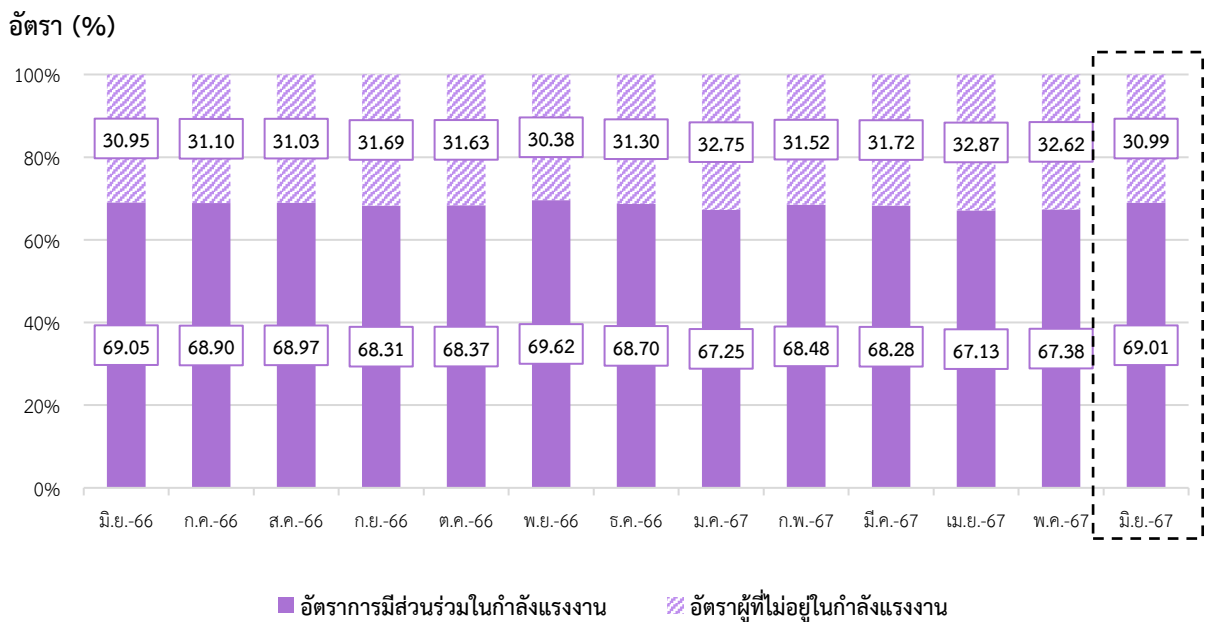

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 69.01 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 69 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 30.99 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 3)

แผนภาพ 3: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate & Outside Labour Force Rate)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

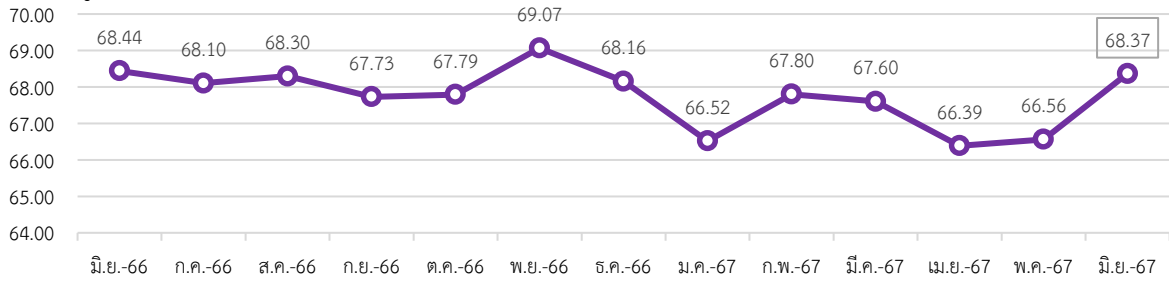
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของไทย (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 40.40 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 59.10 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 68.37 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 3.21 และเพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.27 (แผนภาพ 4)

แผนภาพ 4: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (%)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

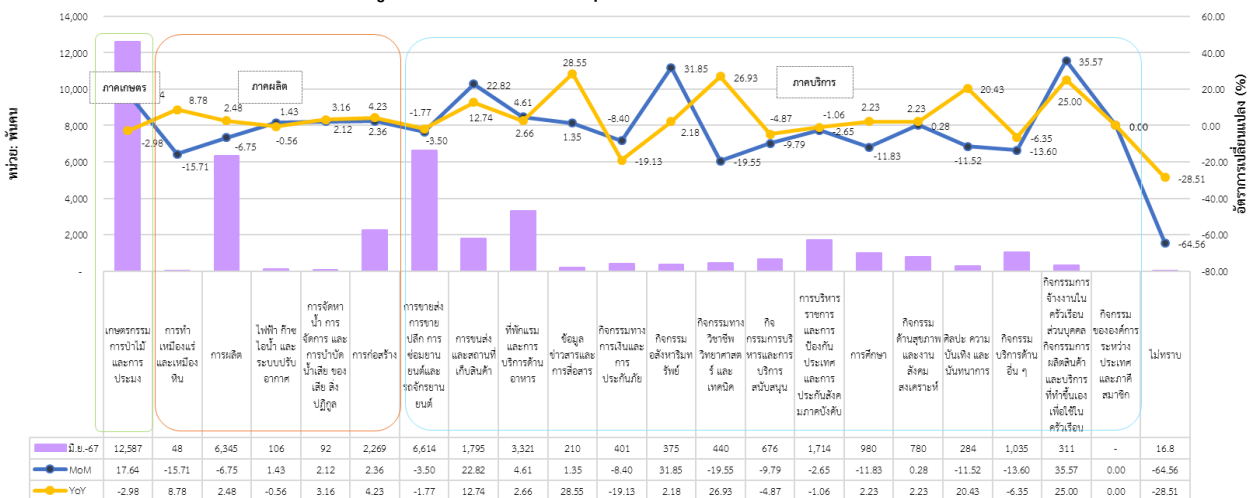
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนมิถุนายน 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำภาคเกษตร จำนวนประมาณ 12.59 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวนประมาณ 27.81 ล้านคน โดยคิดเป็น ร้อยละ 31.16 และ 68.84 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ 35.57) กิจกรรมก่อสร้าง (ร้อยละ 31.85) และ การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ 22.82) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ -19.55) การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ -15.71) และกิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ* (ร้อยละ -13.60) (แผนภาพ 5)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 28.55) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ 26.93) และกิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ 25.00) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (ร้อยละ -19.13) กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ* (ร้อยละ -6.35) และกิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน (ร้อยละ -4.87) (แผนภาพ 5)

แผนภาพ 5: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

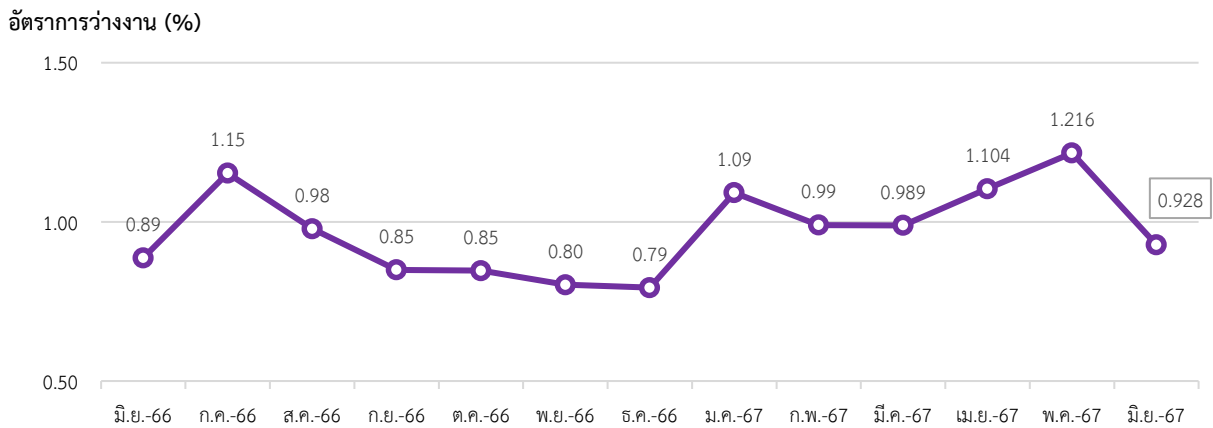
*กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ ได้แก่ 1.) การซ่อมและบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วง อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม และ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 2.) กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น การบริการซักรีดและซักแห้ง ผลิตภัณฑ์ที่สทอและขนสัตว์ การแต่งผมและการเสริมสวยอื่น ๆ การทำศพ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3. สถานการณ์การว่างงานของไทย (Unemployment Rate)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนมิถุนายน 2567	ประมาณ 3.79 แสนคน
- %MoM (มิถุนายน 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2567)	-21.46 %
- %YoY (มิถุนายน 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2566)	4.99 %

เดือนมิถุนายน 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 3.79 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.93 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเปลี่ยนแปลงไปจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ -21.46 และร้อยละ 4.99 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (แผนภาพ 6 และ 7)

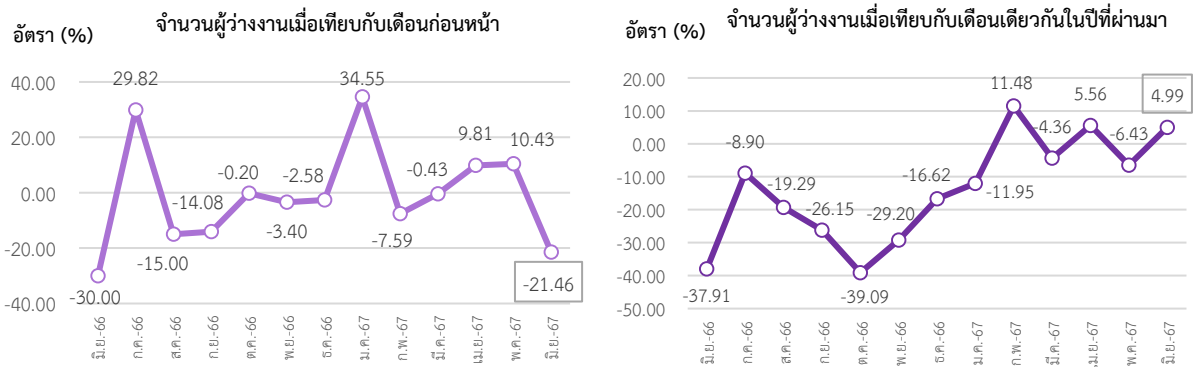
แผนภาพ 6: อัตราการว่างงานของไทย (Unemployment Rate)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 7: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไทย

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของไทย

ค่าจ้างขั้นต่ำของไทยในปัจจุบันถูกกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้าง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลสี่คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และข้าราชการกระทรวงแรงงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นเลขานุการ ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราค่าจ้างที่รัฐกำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างในอัตราต่อวัน กำหนดขึ้นครั้งแรกตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2516

ปัจจุบันกระทรวงแรงงานได้ประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 12) เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2566 ซึ่งแบ่งเป็น 17 อัตรา ได้แก่

1. ค่าจ้าง 370 บาท มี 1 จังหวัด คือ ภูเก็ต
 2. ค่าจ้าง 363 บาท มี 6 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 3. ค่าจ้าง 361 บาท มี 2 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง
 4. ค่าจ้าง 352 บาท มี 1 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา
 5. ค่าจ้าง 351 บาท มี 1 จังหวัด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม
 6. ค่าจ้าง 350 บาท มี 6 จังหวัด คือ จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
 7. ค่าจ้าง 349 บาท มี 1 จังหวัด คือ จังหวัดลพบุรี
 8. ค่าจ้าง 348 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
 9. ค่าจ้าง 347 บาท มี 2 จังหวัด คือ จังหวัดกระบี่ และตราด
 10. ค่าจ้าง 345 บาท มี 15 จังหวัด คือ จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี
 11. ค่าจ้าง 344 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
 12. ค่าจ้าง 343 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
 13. ค่าจ้าง 342 บาท มี 5 จังหวัด คือ จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
 14. ค่าจ้าง 341 บาท มี 5 จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
 15. ค่าจ้าง 340 บาท มี 16 จังหวัด คือ จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนองราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี
 16. ค่าจ้าง 338 บาท มี 4 จังหวัด คือ จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
 17. ค่าจ้าง 330 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา
- โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

ในส่วนของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรมนั้น คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรม ลงวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2567 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างที่ทำงานประเภทกิจการโรงแรม ที่ได้รับมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรมระดับการให้บริการ 4 ดาวขึ้นไป และมีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 400 บาท ในท้องที่ ดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร เฉพาะเขตปทุมวัน วัฒนา
2. จังหวัดกระบี่ เฉพาะเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง
3. จังหวัดชลบุรี เฉพาะเขตเมืองพัทยา
4. จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
5. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะเขตเทศบาลหัวหิน
6. จังหวัดพังงา เฉพาะเขตเทศบาลตำบลคึกคัก
7. จังหวัดภูเก็ต
8. จังหวัดระยอง เฉพาะเขตตำบลเพ

9. จังหวัดสงขลา เฉพาะเขตเทศบาลนครหาดใหญ่

10. จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะเขตเทศบาลนครเกาะสมุย

โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน 2567 เป็นต้นไป

ที่มา: กระทรวงแรงงาน

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยเดือนมิถุนายน 2567

- การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ในไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.3 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสแรกของปี 2567 ปัจจัยหลักมาจากการผลิตนอกภาคการเกษตรขยายตัวจากกลุ่มอุตสาหกรรม การใช้จ่ายขั้นสุดท้ายของรัฐบาล และการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัว แต่อย่างไรก็ตามบริการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวกลับชะลอตัวลง ภาคการเกษตรที่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชนชะลอตัว และการลงทุนลดลงอย่างต่อเนื่อง

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 108.50 ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากการลดลงของอัตราการเปลี่ยนแปลงค่ากระแสไฟฟ้าหลังสิ้นสุดผลกระทบของฐานต่ำในเดือนก่อนหน้า และการสูงขึ้นในอัตราที่ช้าลงของราคาผักสด เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกหลังจากสิ้นสุดสภาพอากาศร้อนจัด

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) พุ่งขึ้นแตะระดับ 51.70 จาก 50.30 ในเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้ดัชนียังคงขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 2 ติดต่อกัน และถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2566 เนื่องจากผลผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราที่เร็วที่สุดนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2566 ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงที่สุดในรอบ 4 เดือน ซึ่งส่งสัญญาณถึงการเพิ่มขึ้นของอำนาจการกำหนดราคาของผู้ผลิต การจ้างงานปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการเติบโตของกิจกรรมการซื้อที่เร่งตัวขึ้นจนแตะระดับสูงสุดในรอบปี ในขณะที่ความแข็งแกร่งด้านต้นทุนทรงตัวจากผลของราคาปัจจัยการผลิตที่ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า แต่อย่างไรก็ตามคำสั่งซื้อใหม่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องแต่อัตราการลดลงนั้นก็ถือว่าช้าที่สุดในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

- เครื่องจักรลงทุนภาคเอกชนที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากทั้งการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านก่อสร้าง โดยยอดจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ในประเทศเพิ่มขึ้นจากหมวดคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง แม้การนำเข้าสินค้าทุนของภาคเอกชนและยอดจดทะเบียนรถยนต์เชิงพาณิชย์จะลดลงสำหรับการลงทุนด้านก่อสร้างเพิ่มขึ้นจากยอดจำหน่ายวัสดุก่อสร้างที่ปรับเพิ่มขึ้นตามซีเมนต์และเสาเข็มคอนกรีต ขณะที่พื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างลดลง

- การใช้จ่ายภาครัฐที่ไม่รวมเงินโอน ขยายตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน จากทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนของรัฐบาล ภายหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณปี 2567 มีผลบังคับใช้เมื่อปลายเดือนเมษายน 2567 โดยรายจ่ายประจำขยายตัวตามการเบิกจ่ายค่าบำเหน็จ บำนาญ ค่ารักษาพยาบาล และค่าตอบแทนพนักงานของรัฐ ขณะที่รายจ่ายลงทุนขยายตัวจากการเบิกจ่ายของหน่วยงานด้านชลประทาน สำหรับรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจหดตัว ตามการเบิกจ่ายในโครงการลงทุนด้านสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน

- มูลค่าการส่งออกสินค้าไม่รวมทองคำที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วลดลงจากเดือนก่อนในหลายหมวด โดยเฉพาะ 1) สินค้าเกษตร ตามการส่งออกทุเรียนไปจีนที่ผลผลิตทุเรียนของไทยลดลงหลังเข้าสู่ช่วงปลายฤดูการผลิตในภาคตะวันออก 2) อิเล็กทรอนิกส์ ตามการส่งออกชิ้นส่วนอุปกรณ์สื่อสารไปฮ่องกงและญี่ปุ่น รวมทั้งการส่งออกแผงวงจรรวมไปมาเลเซียและฮ่องกง และ 3) สินค้าเกษตรแปรรูป ตามการส่งออกน้ำมันปาล์มไปอินเดียและน้ำตาลไปอาเซียน อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าในบางหมวดปรับเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน อาทิ รถกระบะไปออสเตรเลีย รถยนต์นั่งไปอาเซียน และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมไปจีน ญี่ปุ่น และอาเซียน

- มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน จากการนำเข้า

- 1) วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางไม่รวมเชื้อเพลิง ตามการนำเข้าชิ้นส่วนอุปกรณ์สื่อสารและวัสดุโลหะ
- 2) สินค้าอุปโภคบริโภค ตามการนำเข้าโทรศัพท์มือถือและหนังสือ และ 3) สินค้าทุนไม่รวมเครื่องบิน

ตามการนำเข้าเครื่องจักร และคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตาม การนำเข้าเชื้อเพลิงลดลงเล็กน้อยตามการนำเข้าน้ำมันดิบที่ลดลงจากทั้งด้านปริมาณและราคา

- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 2.74 ล้านคน จากเดือนก่อนหน้าที่ 2.63 ล้านคน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากสหรัฐฯ ออสเตรเลีย และซาอุดีอาระเบีย อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวในบางสัญชาติลดลง อาทิ มาเลเซีย จีน และยุโรป หลังจากเร่งไปในช่วงก่อนหน้า สำหรับรายรับภาคการท่องเที่ยวที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธนาคารแห่งประเทศไทย
และ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของไต้หวัน (Labour Force in Taiwan)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

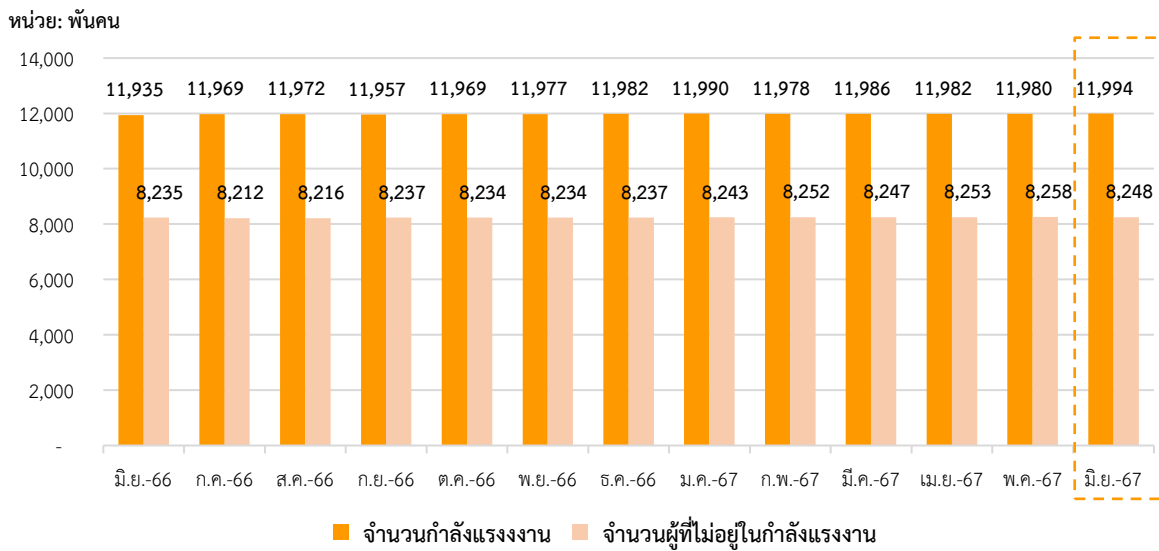
เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 5.06 โดยการนำเข้าและการส่งออกเพิ่มขึ้น การบริโภคของครัวเรือนชะลอตัวลง ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายของรัฐบาลยังคงเติบโตและฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 107.71 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า จากการเพิ่มขึ้นของราคาผัก ผลไม้ และน้ำมันพืช ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 53.20 เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิต และการเพิ่มขึ้นของคำสั่งซื้อใหม่ ยอดค้าปลีกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกัน ในปีที่ผ่านมา จากยอดขายรถยนต์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะรถยนต์ไฟฟ้า การส่งออกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าการส่งออกรวมของไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของแอปพลิเคชัน AI และระบบคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง HPC (high performance computing)

Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของไต้หวัน (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 20.25 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 12.00 ล้านคน (ร้อยละ 59.25 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 11.59 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.41 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 8.25 ล้านคน (ร้อยละ 40.75 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 8 และ 9)

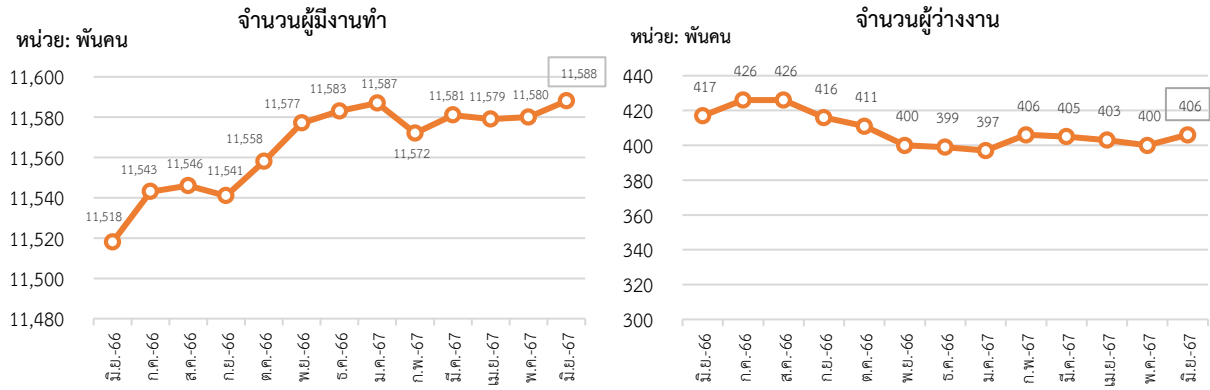
แผนภาพ 8: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 9: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไต้หวัน (Employed and Unemployed Persons)

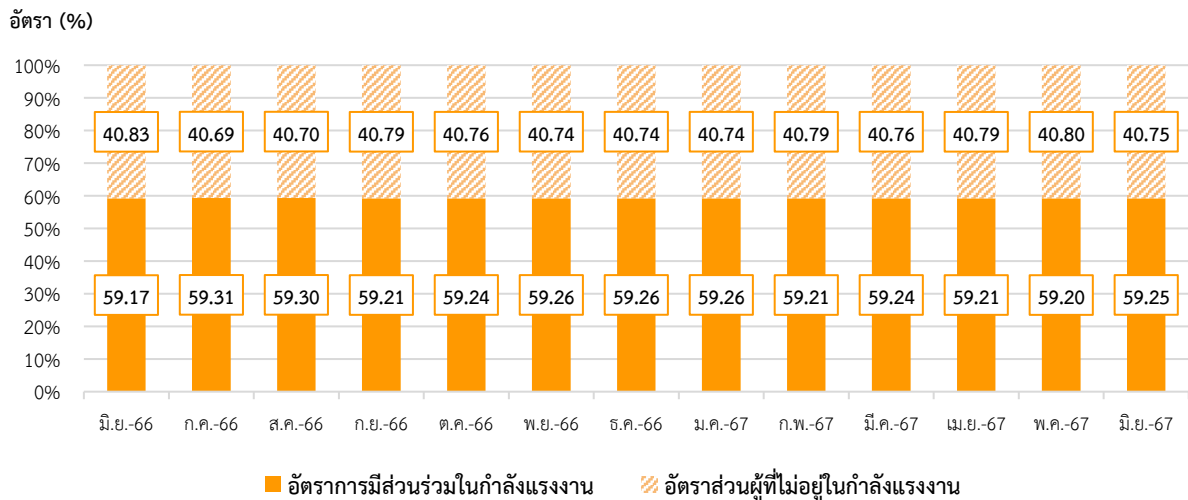

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 59.25 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 59 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 40.75 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 10)

แผนภาพ 10: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate & Outside Labour Force Rate)

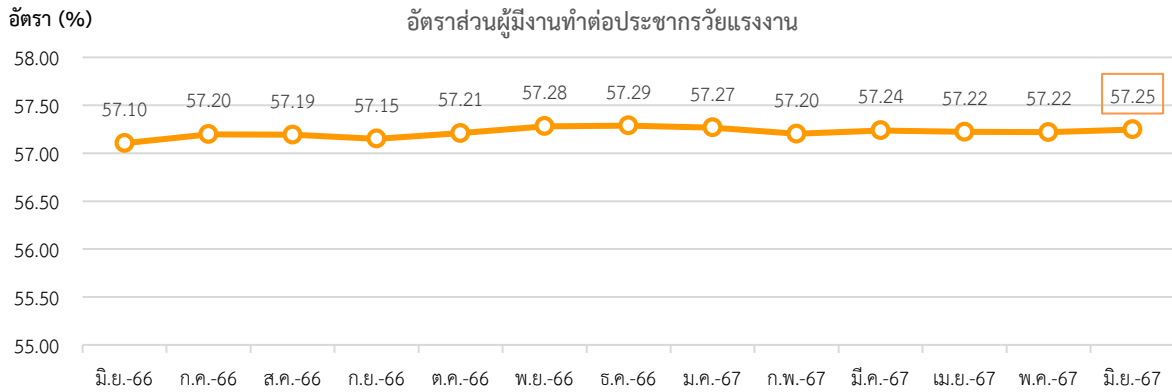
ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของไต้หวัน (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 12.00 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้ที่มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 20.25 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 57.25 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.25 (แผนภาพ 11)

แผนภาพ 11: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

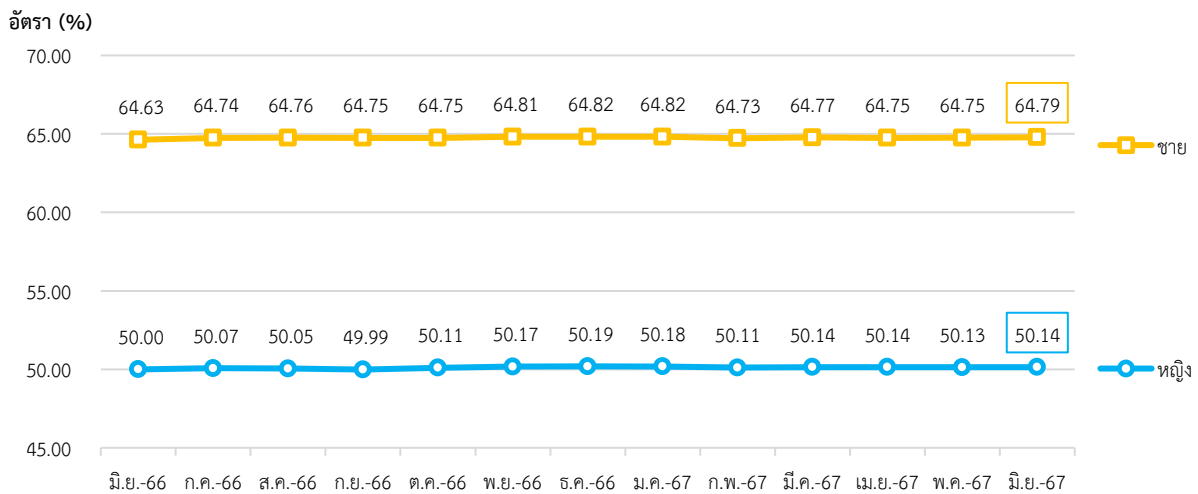

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 64.79 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา และเพศหญิง ร้อยละ 50.14 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 12)

แผนภาพ 12: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

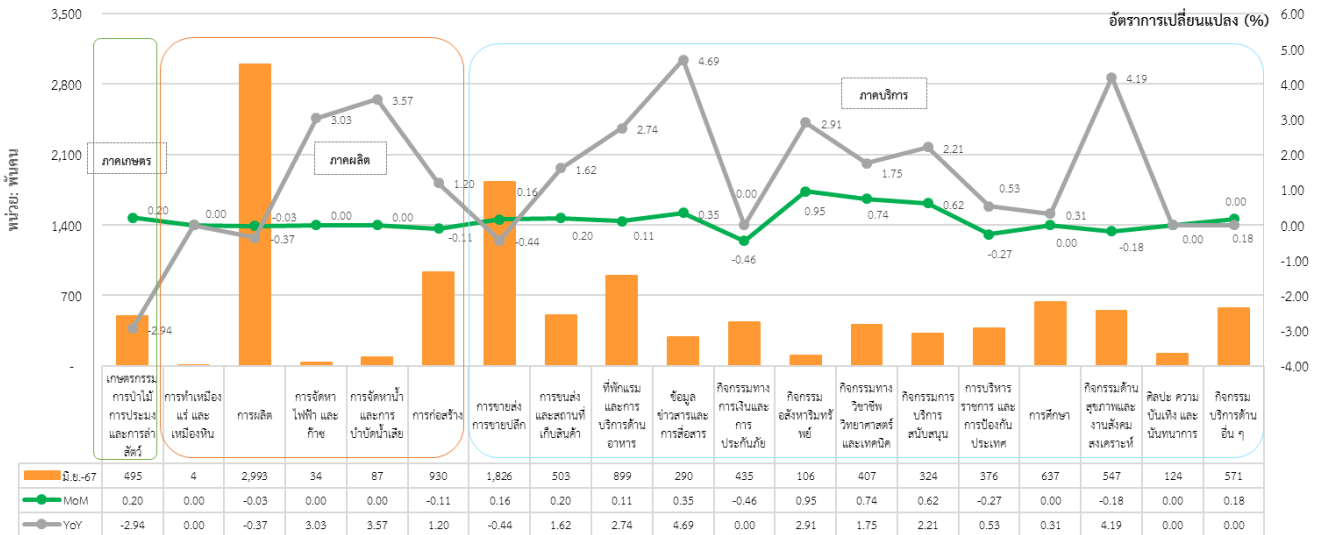
จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนมิถุนายน 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร จำนวนประมาณ 0.50 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวนประมาณ 11.09 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 4.27 และ 95.73 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 0.95) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ 0.74) และ กิจกรรมการบริการสนับสนุน (ร้อยละ 0.62) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (ร้อยละ -0.46) การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ (ร้อยละ -0.27) และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ -0.18) (แผนภาพ 13)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 4.69) กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์

(ร้อยละ 4.19) และการจัดหาน้ำ และการบำบัดน้ำเสีย (ร้อยละ 3.57) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง และการล่าสัตว์ (ร้อยละ -2.94) การขายส่ง การขายปลีก (ร้อยละ -0.44) และการผลิต (ร้อยละ -0.37) (แผนภาพ 13)

แผนภาพ 13: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

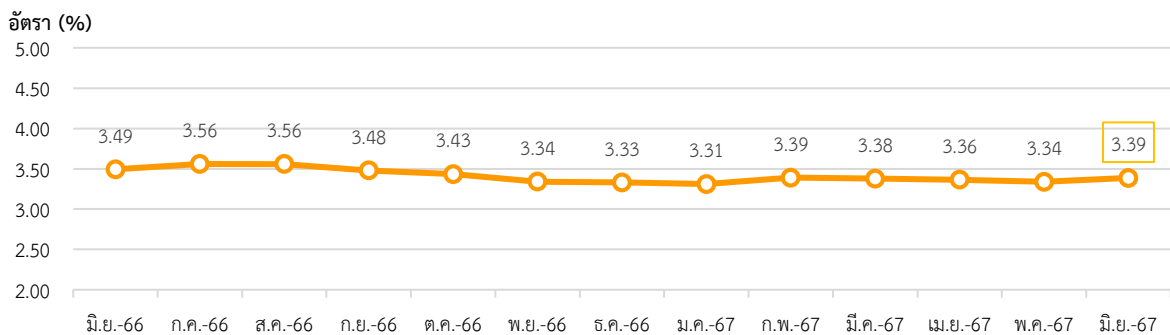
: กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (Other Service Activities) หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการอื่นนอกเหนือจากที่ถูกจำแนก เช่น การซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องใช้ภายในบ้าน หรือของใช้ส่วนบุคคล การซักรีด ประดับยนต์ การจัดงานศพและบริการที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ (National Statistics Taiwan)

3. สถานการณ์การว่างงานของไต้หวัน (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนมิถุนายน 2567	ประมาณ 4.06 แสนคน
- %MoM (มิถุนายน 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2567)	1.50 %
- %YoY (มิถุนายน 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2566)	-2.64 %

เดือนมิถุนายน 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 4.06 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.39 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 1.50 และลดลงจากเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-2.64) (แผนภาพ 14 และ 15)

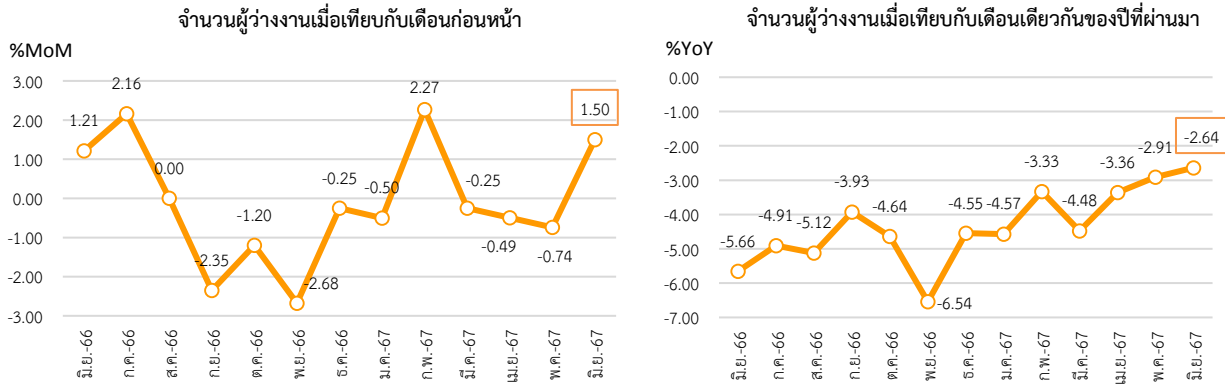
แผนภาพ 14: อัตราการว่างงานของไต้หวัน (Unemployment Rate)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 15: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไต้หวัน

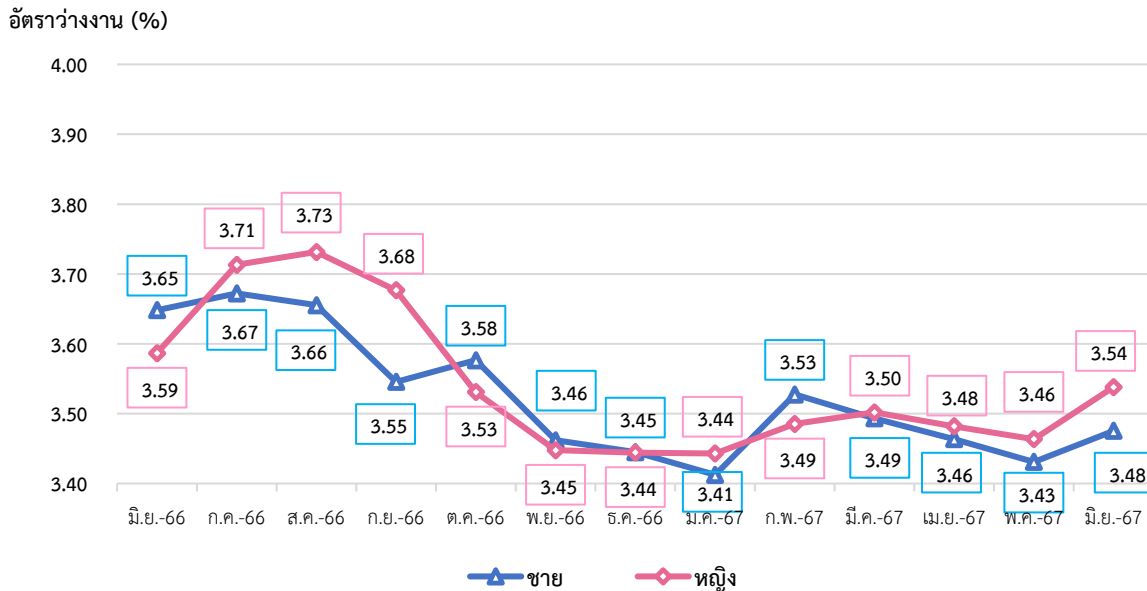

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.48 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.54 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 16)

แผนภาพ 16: อัตราการว่างงานของไต้หวันจำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของไต้หวัน

ค่าจ้างไต้หวันถูกกำหนดโดยกระทรวงแรงงานไต้หวัน โดยมีคณะกรรมการพิจารณาค่าจ้างขั้นพื้นฐาน 21 คน ตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้างอย่างละ 7 คน และตัวแทนฝ่ายเจ้าหน้าที่และนักวิชาการ 7 คน โดยการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างจะขึ้นกับข้อตกลงของคณะกรรมการ ตามที่กฎหมายแรงงานและคณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ การค้าขาย อสังหาริมทรัพย์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของไต้หวัน มีความเห็นให้ปรับเลื่อนขึ้นเงินเดือนขั้นต่ำ และจะประกาศใช้อย่างเป็นทางการเมื่อผ่านมติที่ประชุม วัตถุประสงค์ของการขึ้นค่าจ้าง คือ เพื่อรักษามาตรฐานชีวิตขั้นพื้นฐานของแรงงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงทุนแรงงานและเศรษฐกิจโดยรวม

เมื่อเดือนกันยายน 2566 ที่ประชุมสภาบริหารได้ทวนได้พิจารณาเห็นชอบ อนุมัติการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี 2567 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือนจะปรับเพิ่มเป็น 27,470 เหรียญไต้หวัน ส่วนค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงปรับเพิ่มเป็น 183 เหรียญไต้หวัน คิดเป็นอัตราส่วนการปรับเพิ่มประมาณ 4.05%

ที่มา: Ministry of Labor (Taiwan)

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวันเดือนมิถุนายน 2567

- เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 5.06 ปรับลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน อุปสงค์ภายนอกประเทศสุทธิมีส่วนทำให้เศรษฐกิจของประเทศชะลอตัวลง โดยการนำเข้าและการส่งออกเพิ่มขึ้น การบริโภคของครัวเรือนชะลอตัวลง ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายของรัฐบาลยังคงเติบโตและฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 107.71 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 107.38 ในเดือนก่อนหน้า ปัจจัยหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาผัก ผลไม้ และน้ำมันพืช แต่อย่างไรก็ตาม ราคาไข่ไก่ลดลงเนื่องจากอุปทานที่มากจนเกินไป

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 53.20 เพิ่มขึ้นจาก 50.90 ในเดือนก่อนหน้า ซึ่งถือเป็นระดับที่ดีที่สุดนับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2565 ปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในอัตราที่เร็วที่สุดนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2564 และการเพิ่มขึ้นของคำสั่งซื้อใหม่สูงสุดในรอบเกือบ 3 ปี นอกจากนี้ การส่งออกใหม่ยังเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคงเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2565 ในขณะเดียวกัน การจ้างงานมีอัตราการลดลงเล็กน้อยจากการลดจำนวนของตำแหน่งระดับพนักงานตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2567 ท่ามกลางรายงานเกี่ยวกับการไม่ทดแทนตำแหน่งผู้ที่ลาออกโดยสมัครใจ สำหรับปัจจัยในด้านราคา อัตราเงินเฟ้อส่งผลให้ต้นทุนการผลิตพุ่งสูงสุดในรอบ 2 ปี ทำให้บริษัทต่าง ๆ ต้องเพิ่มราคาขายสินค้า ส่งผลให้ลูกค้าต้องบริโภคสินค้าที่มีราคาแพงขึ้น

- ยอดค้าปลีกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา โดยเติบโตเป็นเดือนที่ 34 ติดต่อกัน จากยอดขายรถยนต์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะรถไฟฟ้า การเฉลิมฉลองกลางปีของห้างสรรพสินค้า และวันหยุดยาวช่วงเทศกาลแข่งเรือมังกร โดยภาคธุรกิจที่มีการขยายตัวสูง ได้แก่ 1. ห้างสรรพสินค้า 2. รถยนต์และจักรยานยนต์ โดยขยายตัวร้อยละ 6.3 และ 4.4 ตามลำดับ

- การส่งออกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าการส่งออกรวมของไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นการเติบโตสูงสุดในรอบ 28 เดือน โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของแอปพลิเคชัน AI และระบบคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง HPC (high performance computing) รวมถึงการส่งออกส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์การสื่อสารด้วยเสียงและภาพที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 และ 114.1 ตามลำดับ

- บริษัทไต้หวัน เซมิคอนดักเตอร์ แมนูแฟกเจอร์ส โค (TSMC) ซึ่งเป็นผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ตามใบสั่งรายใหญ่ที่สุดในโลก เปิดเผยรายได้สูงกว่าการคาดการณ์ในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 โดยบริษัทมีรายได้ 6.73 แสนล้านดอลลาร์ไต้หวันในไตรมาส 2 สูงกว่าที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ที่ระดับ 6.54 แสนล้านดอลลาร์ไต้หวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 32 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว โดยได้รับอานิสงส์จากกระแสความต้องการสำหรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทั้งนี้ TSMC เป็นบริษัทรับจ้างผลิตเซมิคอนดักเตอร์ตามคำสั่งซื้อของลูกค้าซึ่งรวมถึงบริษัทแอปเปิล และบริษัทอินเทล (Nvidia) ที่เป็นผู้ผลิตหน่วยประมวลผลทางด้านกราฟิก TSMC ยังเปิดเผยอีกว่า บริษัทมีรายได้ 2.07 แสนล้านดอลลาร์ไต้หวันในเดือนมิถุนายน 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 33 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว ทั้งนี้ TSMC นับเป็นบริษัทที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูงที่สุดในเอเชีย โดยอยู่ที่ระดับ 8.30 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา: National Development Council (Taiwan), Trading economics
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของญี่ปุ่น (Labour Force in Japan)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

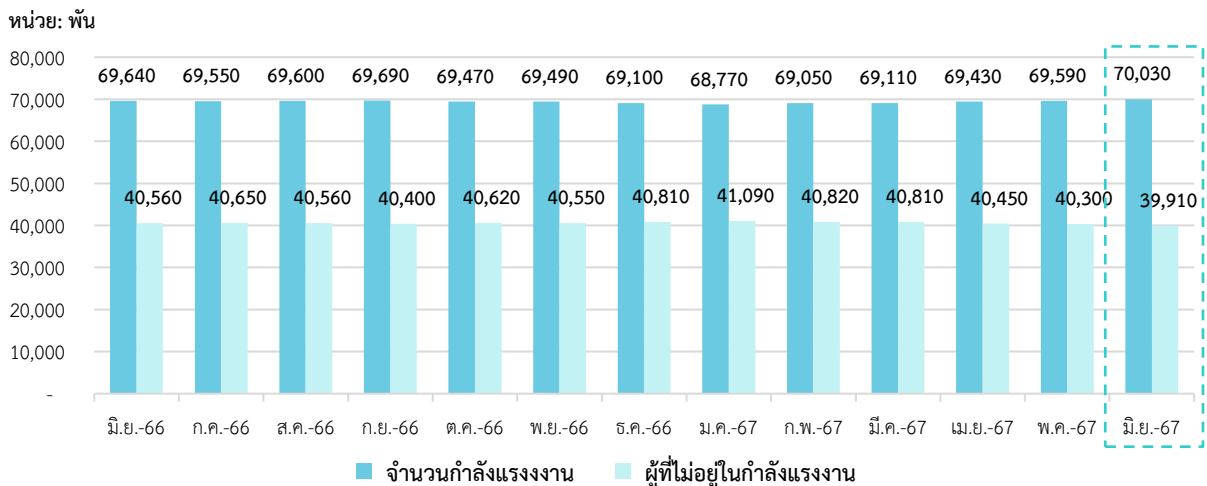
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศญี่ปุ่น ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 หดตัวร้อยละ (-0.2) ตามการลดลงของภาคการผลิตโดยเฉพาะในหมวดยานยนต์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลที่ไม่ได้มาตรฐานของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของญี่ปุ่น เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 108.20 จากในเดือนก่อนหน้าโดยแตะอยู่ระดับสูงสุด ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา อยู่ที่ระดับ 50.0 เป็นผลจากคำสั่งซื้อใหม่ที่ลดลงตามยอดขายต่างประเทศที่ลดลง กิจกรรมการจัดซื้อหดตัว ในขณะที่ระยะเวลาในการจัดส่งที่สั้นลง ดัชนีราคาสินค้าผู้ประกอบการ (CGPI) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีก่อน เนื่องจากเงินเยนอ่อนค่าลง ส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ราคาขายส่งที่ปรับตัวสูงขึ้นยังมีปัจจัยมาจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลกที่พุ่งสูงขึ้น รวมถึงการยกเลิกมาตรการอุดหนุนราคาแก๊สโซลีน และเชื้อเพลิง ซึ่งสะท้อนถึงแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของญี่ปุ่น (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 109.94 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 70.03 ล้านคน (ร้อยละ 63.70 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 68.22 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 1.81 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 39.91 ล้านคน (ร้อยละ 36.30 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 17 และ 18)

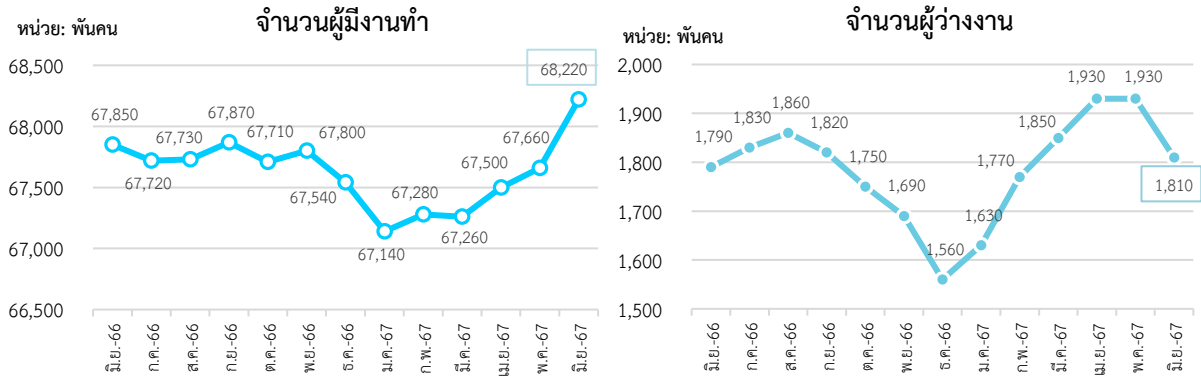
แผนภาพ 17: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 18: จำนวนผู้มีงานทำและการจำนวนผู้ว่างงานของญี่ปุ่น

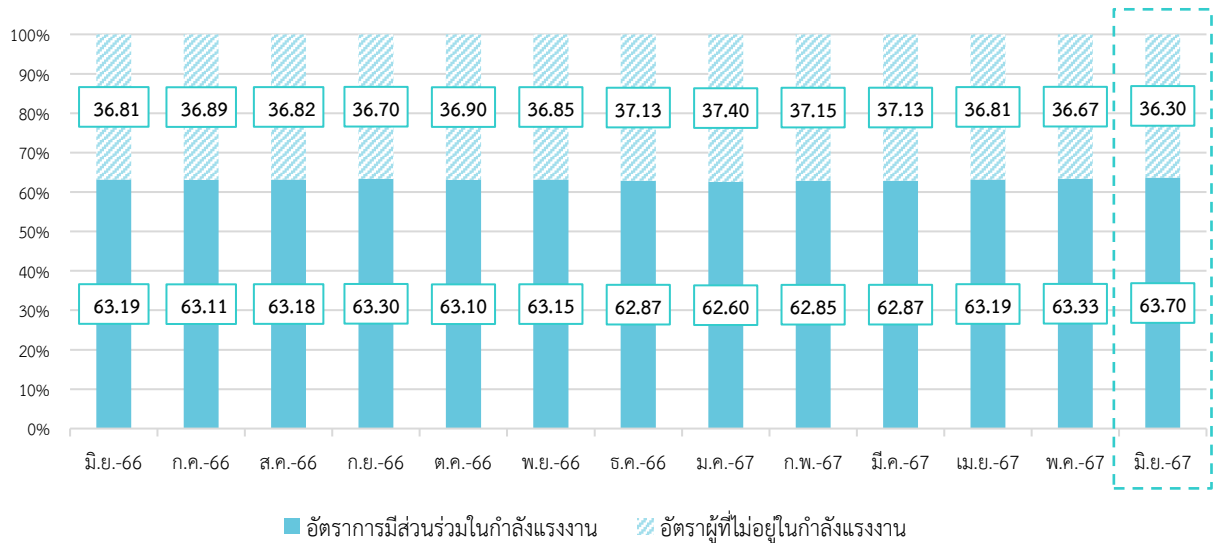
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 63.70 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 64 คน สำหรับอัตราผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 36.30 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 19)

แผนภาพ 19: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

อัตรา (%)

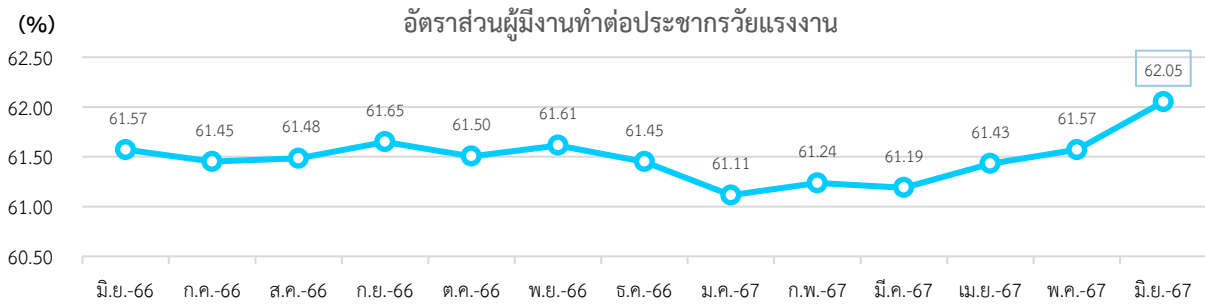
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของญี่ปุ่น (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 68.22 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 109.94 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 62.05 ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (%MoM) คิดเป็นร้อยละ 0.83 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) คิดเป็นร้อยละ 0.55 (แผนภาพ 20)

แผนภาพ 20: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

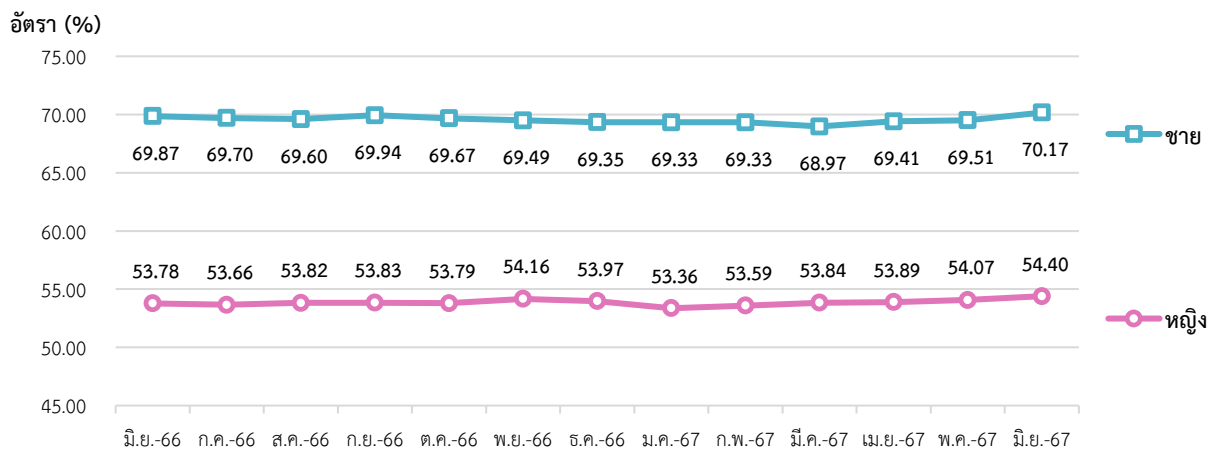

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.17 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา และเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 54.40 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 21)

แผนภาพ 21: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: National Statistics of Japan

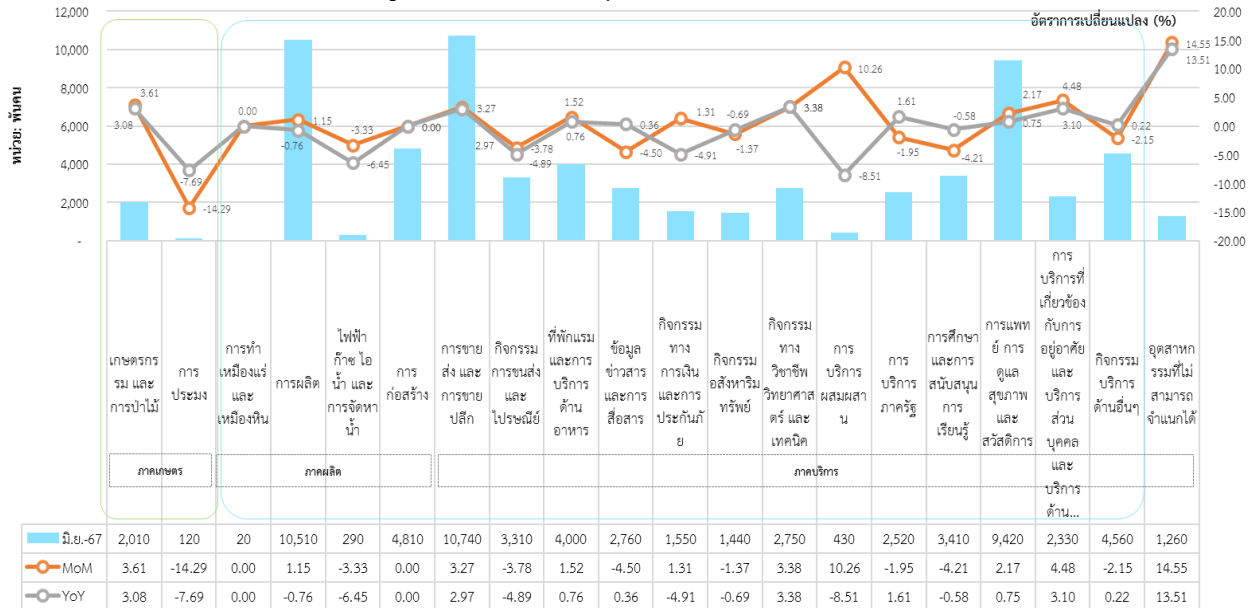
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนมิถุนายน 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 2.12 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 66.10 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 3.12 และ 96.88 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมีการขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ การบริการผสมผสาน (ร้อยละ 10.26) การบริการที่เกี่ยวข้องกับการอยู่อาศัยและบริการส่วนบุคคล และบริการด้านความบันเทิง (ร้อยละ 4.48) และ เกษตรกรรมและการป่าไม้ (ร้อยละ 3.61) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การประมง (ร้อยละ -14.29) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ -4.50) และการศึกษาและการสนับสนุนการเรียนรู้ (ร้อยละ -4.21) (แผนภาพ 22)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ 3.38) การบริการที่เกี่ยวข้องกับการอยู่อาศัยและบริการส่วนบุคคลและบริการด้านความบันเทิง (ร้อยละ 3.10) และ เกษตรกรรม และการป่าไม้ (ร้อยละ 3.08) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การบริการผสมผสาน (ร้อยละ -8.51) การประมง (ร้อยละ -7.69) และไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และการจัดหาน้ำ (ร้อยละ -6.45) (แผนภาพ 22)

แผนภาพ 22: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

: การบริการผสมผสาน (COMPOUND SERVICES) ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริการไปรษณีย์ (POSTAL SERVICES) และสมาคมสหกรณ์ (COOPERATIVE ASSOCIATIONS)

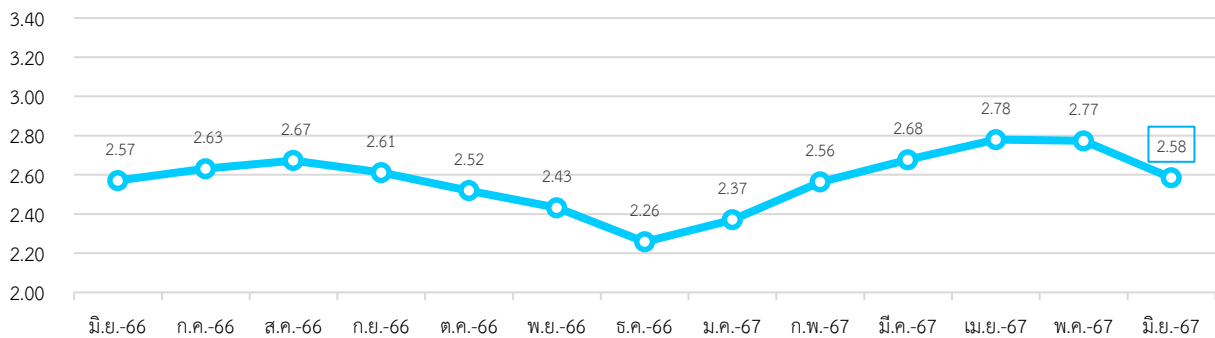
3. สถานการณ์การว่างงานของญี่ปุ่น (Unemployment)

- จำนวนผู้ว่างงาน เดือนมิถุนายน 2567 ประมาณ 1.81 ล้านคน
- %MoM (มิถุนายน 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2567) -6.22 %
- %YoY (มิถุนายน 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2566) 1.12 %

เดือนมิถุนายน 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 1.81 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.58 โดยอัตราการว่างงานของเดือนนี้ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาที่อยู่ที่ร้อยละ 2.77 ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานลดลงจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-6.22) และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 1.12 (แผนภาพ 23 และ 24)

แผนภาพ 23: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น (Unemployment Rate)

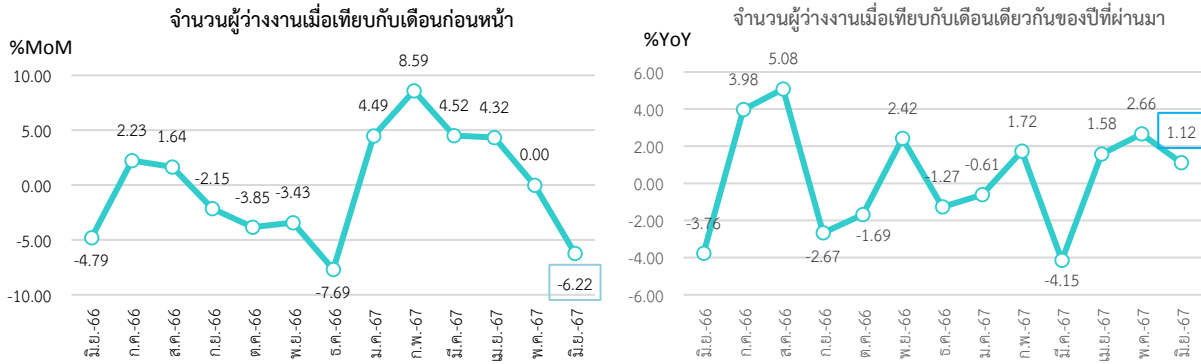
อัตราการว่างงาน (%)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 24: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของญี่ปุ่น

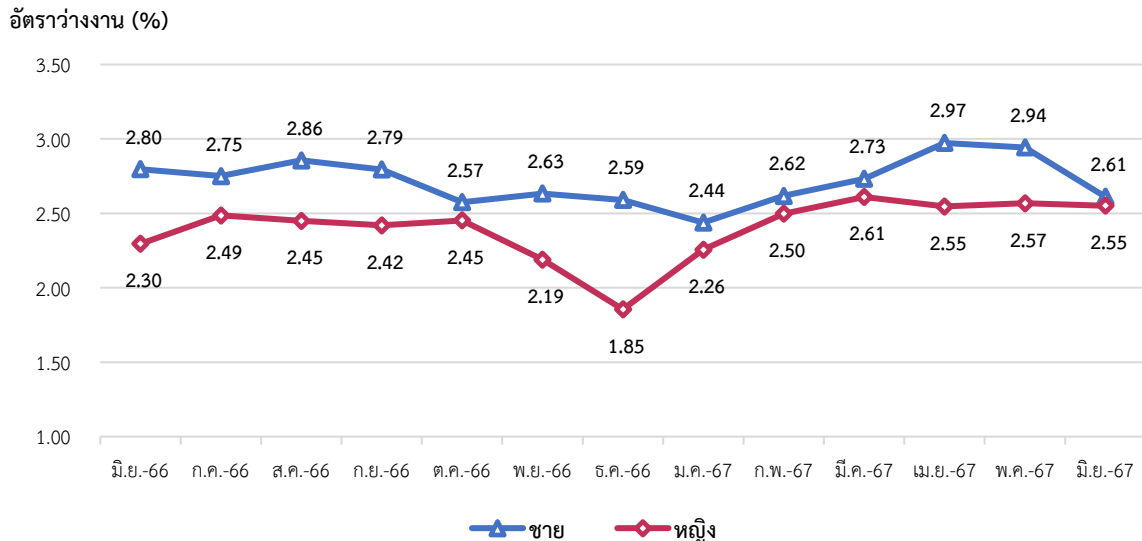

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชายมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.61 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 2.55 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 25)

แผนภาพ 25: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของญี่ปุ่น

พระราชบัญญัติค่าจ้างขั้นต่ำ พ.ศ. 2502 (Minimum Wage Act. 1959) ระบุว่า การกำหนดหรือทบทวน อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ ญี่ปุ่น หรือหัวหน้าสำนักงานแรงงานจังหวัด โดยสามารถรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณาจากสภาค่าจ้างกลาง (Central Minimum Wage Council) และสภาค่าจ้างจังหวัด (Local Minimum Wage Council) (องค์ประกอบของสภา ได้แก่ ผู้แทนลูกจ้าง ผู้แทนนายจ้าง และบุคคลที่ยอมรับจากสังคมในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน) จากนั้น จะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (นายจ้าง - ลูกจ้าง) แสดงความคิดเห็น กรณีมีคำร้องคัดค้าน กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ หรือสำนักงานแรงงานจังหวัดจะต้องหาเหตุผลต่อคำร้องคัดค้านนั้น ๆ จากสภาค่าจ้างกลางและสภาค่าจ้างจังหวัด แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการญี่ปุ่น หรือหัวหน้าสำนักงานแรงงานจังหวัดจึงจะตัดสินใจกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดของญี่ปุ่นจะพิจารณาโดยใช้ข้อมูล สถิติและผลการสำรวจหลายอย่างประกอบกัน โดยพิจารณา 3 ประเด็นหลักในจังหวัด (มาตรา 9 ของ พระราชบัญญัติค่าจ้างขั้นต่ำ) คือ 1) ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของลูกจ้าง 2) ค่าจ้างของลูกจ้างที่ทำงานในประเภทงานที่คล้ายกัน 3) ความสามารถในการจ่ายค่าจ้างของนายจ้างกิจการทั่ว ๆ ไป โดยในทางปฏิบัติอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของจังหวัดมีการเสนอพิจารณาและประกาศทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยกระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการญี่ปุ่น (ประกาศช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปีและเริ่มบังคับใช้ช่วงเดือนตุลาคมในปีเดียวกัน)

ปัจจุบันรัฐบาลญี่ปุ่นประกาศปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี โดยเพิ่มขึ้นจาก 961 เยนต่อชั่วโมง เป็น 1,004 เยนต่อชั่วโมง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.47 (อ้างอิงจากการคำนวณของสำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น) (ประมาณ 240.78 บาท) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 เพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อภายในประเทศเป็นสำคัญ

ที่มา: สำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น

5. สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศญี่ปุ่นเดือนมิถุนายน 2567

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศญี่ปุ่น ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 หดตัวร้อยละ (-0.2)** จากการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของภาคการผลิตโดยเฉพาะในหมวดยานยนต์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลไม่ได้มาตรฐานของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของญี่ปุ่น สอดคล้องกับปริมาณการขายรถยนต์ใหม่ ที่ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสแรกของปีก่อน เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่แปด นอกจากนี้ การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนยังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ แผ่นดินไหวในช่วงเดือนมกราคม 2567

- **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้น อยู่ที่ 108.20** จากในเดือนก่อนหน้าที่ 108.10 ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ในญี่ปุ่นเฉลี่ยอยู่ที่ 73.19 จุด ตั้งแต่ปี 2500 ถึง 2567 โดยแต่ละระดับสูงสุดตลอดกาลที่ 108.20 จุดในเดือนมิถุนายน 2567 และแต่ละระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 17.10 จุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2500

- **ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา โดยอยู่ที่ระดับ 50.0** เป็นผลจากคำสั่งซื้อใหม่ที่ลดลงตามยอดขายต่างประเทศที่ลดลง กิจกรรมการจัดซื้อหดตัวเป็นเดือนที่ 23 ติดต่อกัน ในขณะที่ระยะเวลาในการจัดส่งสั้นลง เนื่องจากระดับสต็อกที่สูงขึ้นของผู้ขาย และความต้องการวัตถุดิบที่ลดลงในด้านราคา อัตราเงินเฟ้อของราคาวัตถุดิบเร่งตัวขึ้นสู่ระดับสูงสุดในรอบ 14 เดือน เนื่องจากต้นทุนทองแดง น้ำมันดิบ ส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ แรงงาน การขนส่ง และสาธารณูปโภคที่สูงขึ้น ส่งผลให้ราคาขายเพิ่มขึ้นแต่อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่ 2 ติดต่อกัน โดยได้รับแรงหนุนจากการสร้างงานอย่างต่อเนื่อง การเคลียร์งานค้างส่ง และความพยายามสร้างสต็อก ผลผลิตของโรงงานเติบโตเป็นครั้งแรกในรอบกว่า 1 ปี โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการสินค้าสำคัญที่เพิ่มขึ้น

- **ดัชนีราคาสินค้าผู้ประกอบการ (CGPI) ซึ่งเป็นมาตรวัดราคาสินค้าและบริการที่สั่งซื้อโดยบริษัทญี่ปุ่น และเป็นมาตรวัดเงินเฟ้อจากภาคค้าส่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9** เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีก่อนหน้า เนื่องจากเงินเยนอ่อนค่าลง ส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ราคาขายส่งที่ปรับตัวสูงขึ้นยังมีปัจจัยมาจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลกที่พุ่งสูงขึ้น รวมถึงการยกเลิกมาตรการอุดหนุนราคาแก๊สโซลีนและเชื้อเพลิง ซึ่งสะท้อนถึงแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

- **บริษัทในญี่ปุ่นที่ล้มละลาย พุ่งแตะระดับสูงสุดในรอบ 10 ปี ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567** อันเป็นผลมาจากการขาดแคลนแรงงานและอัตราเงินเฟ้อที่พุ่งสูง ทั้งนี้ จำนวนบริษัทที่ล้มละลาย ซึ่งมีหนี้สินอย่างน้อย 10 ล้านเยน พุ่งขึ้นร้อยละ 22.0 เมื่อเทียบเป็นรายปีแตะ 4,931 แห่งในช่วงครึ่งแรกของปีนี้ สำหรับบริษัทญี่ปุ่นที่ยื่นล้มละลายจากปัญหาขาดแคลนแรงงานนั้นเพิ่มขึ้น 2.2 เท่า แตะที่ 145 แห่ง ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่การสำรวจครั้งแรกเมื่อปี 2556 ส่วนบริษัทที่ล้มละลายจากต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นนั้น เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.4 แตะ 374 แห่ง ในขณะที่บริษัท 327 แห่ง

ล้มละลายเนื่องจากไม่สามารถชำระคืนเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยที่เคยได้รับจากรัฐบาลในช่วงโควิด-19 หนี้สินรวมของบริษัทที่ล้มละลายในช่วง 6 เดือนแรกของปีนี้อยู่ที่ 7.2104 แสนล้านบาท ซึ่งลดลงร้อยละ 22.8 เนื่องจากการล้มละลายของบริษัทใหญ่ลดลง ทั้งนี้ ในเดือนมิถุนายน 2567 เดือนเดียว บริษัทที่ล้มละลายเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.49 จากปีก่อนหน้า และ 820 แห่ง ส่วนตัวเลขหนี้สินลดลงร้อยละ 27.20 และ 1.0988 แสนล้านบาท ซึ่งลดลงเป็นเดือนที่ 4 ติดต่อกัน

- รายได้จากการจัดเก็บภาษีของญี่ปุ่นทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์อีกครั้ง ในปีงบประมาณที่สิ้นสุดเดือนมีนาคม 2567 โดยได้แรงหนุนจากการอ่อนค่าของเงินเยนและภาวะเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ รายได้จากการจัดเก็บภาษีสำหรับปีงบประมาณล่าสุด เพิ่มขึ้นแต่ละระดับ 72.1 ล้านล้านบาท (4.46 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) จากระดับ 71.1 ล้านล้านบาทในปีงบประมาณก่อนหน้า ส่วนรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปรับตัวลงสู่ระดับ 22.1 ล้านล้านบาท จากระดับ 22.5 ล้านล้านบาทในปีงบประมาณ 2565 ขณะที่รายได้จากภาษีเงินได้นิติบุคคล เพิ่มขึ้นแต่ละระดับ 15.9 ล้านล้านบาท จากระดับ 14.9 ล้านล้านบาท รายได้จากการจัดเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้นทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์นั้น ส่วนหนึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการอ่อนค่าของเงินเยนมีผลในการช่วยกระตุ้นรายได้ของบริษัทส่งออกญี่ปุ่น ซึ่งรวมถึงบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ที่เปิดเผยกำไรจากการดำเนินงานสูงสุดเป็นประวัติการณ์ เงินเยนอ่อนค่าลงแต่ละระดับต่ำสุดในรอบเกือบ 38 ปีเมื่อเทียบสกุลเงินดอลลาร์เมื่อไม่นานมานี้ ซึ่งเป็นปัจจัยบวกต่อกลุ่มบริษัทส่งออก แต่การอ่อนค่าของเงินเยนจะทำให้ต้นทุนการนำเข้าวัสดุ พลังงาน และอาหารปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อกลุ่มผู้ผลิตและผู้บริโภค

ที่มา: Trading Economics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของเกาหลีใต้ (Labour Force in Republic of Korea)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเกาหลีใต้ (GDP) ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.30 ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลจากรายจ่ายการบริโภคของภาคเอกชนลดลง การลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัว และการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกลดลง ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า อยู่ที่ 113.84 จุด โดยราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ปศุสัตว์ และการประมงเพิ่มขึ้น ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ 52.00 จุด เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยคำสั่งซื้อจากต่างประเทศมีการเติบโตมากที่สุดในรอบ 5 เดือน ด้านผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่ 3 ติดต่อกัน แต่อัตราการเพิ่มขึ้นช้าลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน ยอดส่งออกของเกาหลีใต้ปรับตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.1 เมื่อเทียบเป็นรายปี แต่ที่ระดับ 5.7 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนยอดนำเข้าลดลงร้อยละ 7.5 ในเดือน สู่ระดับ 4.9 หมื่นล้านดอลลาร์ ส่งผลให้เกาหลีใต้มีดุลการค้าเกินดุลที่ 8 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งเกินดุลการค้ามาแล้ว 13 เดือนติดต่อกัน

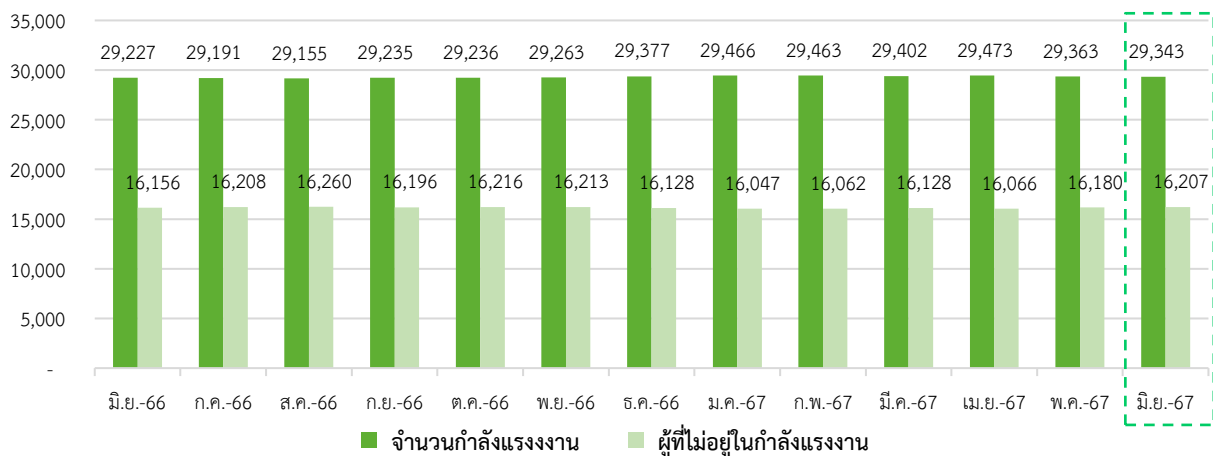
Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของเกาหลีใต้ (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 45.56 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 29.35 ล้านคน (ร้อยละ 64.42 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 28.53 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.82 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 16.21 ล้านคน (ร้อยละ 35.58 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 26 และ 27)

แผนภาพ 26: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

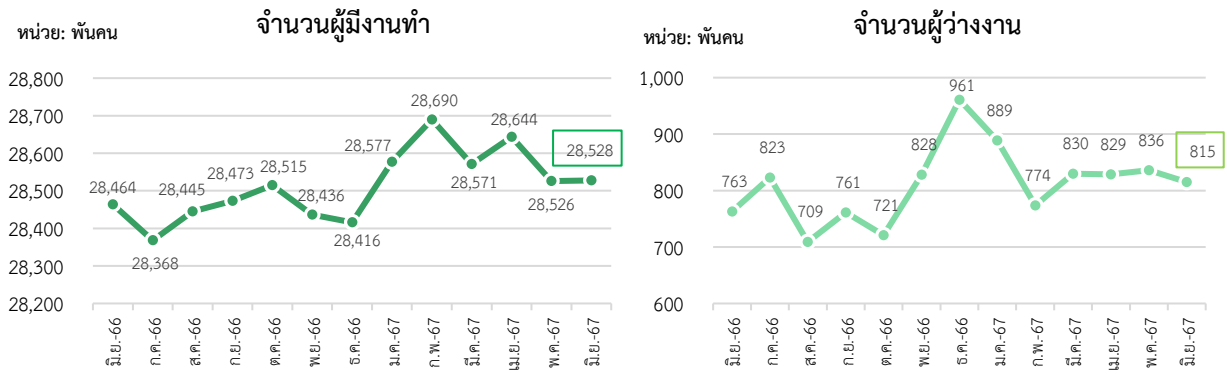
หน่วย: พันคน

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 27: จำนวนผู้มีงานทำและจำนวนผู้ว่างงานของเกาหลีใต้

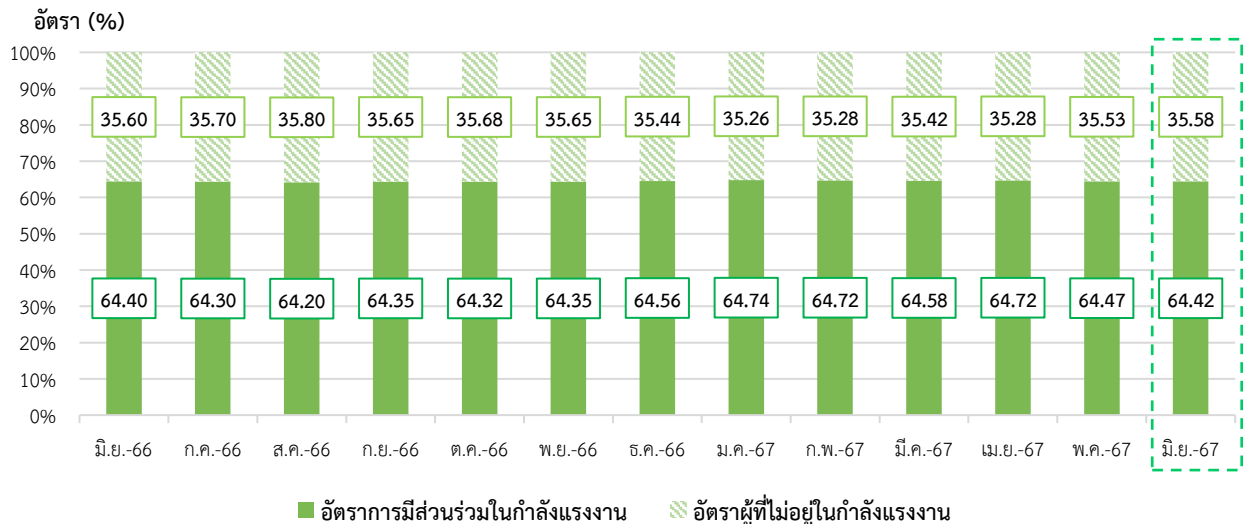

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 64.42 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 64 คน สำหรับอัตราผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 35.58 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 28)

แผนภาพ 28: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

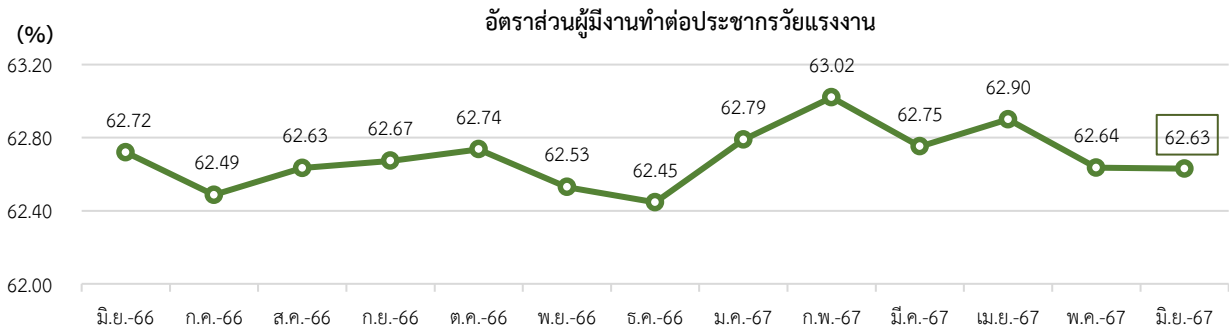
ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของเกาหลีใต้ (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 28.53 ล้านคน คิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 45.56 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 62.63 ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำ เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 0.01 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.22 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (แผนภาพ 29)

แผนภาพ 29: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

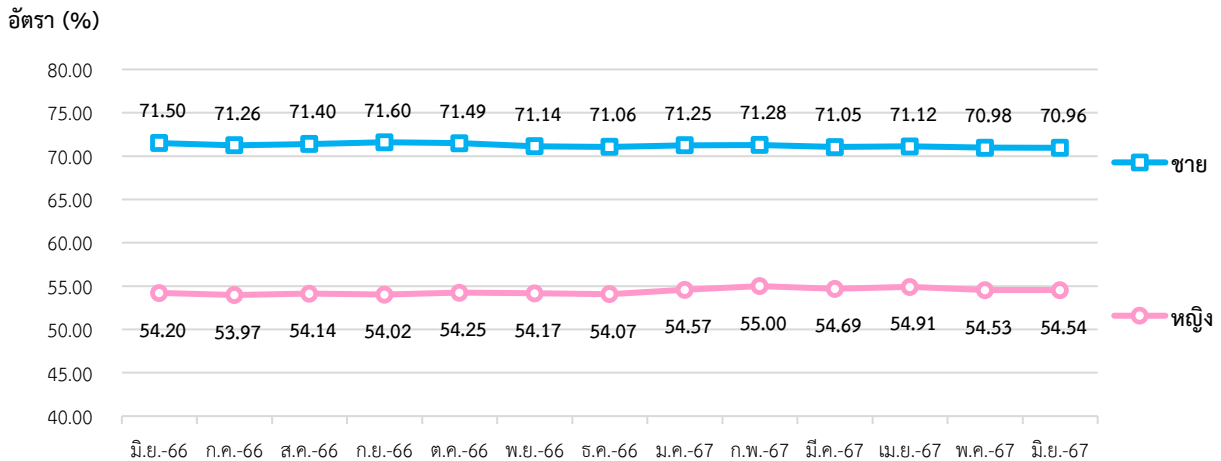

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.96 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.54 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 30)

แผนภาพ 30: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

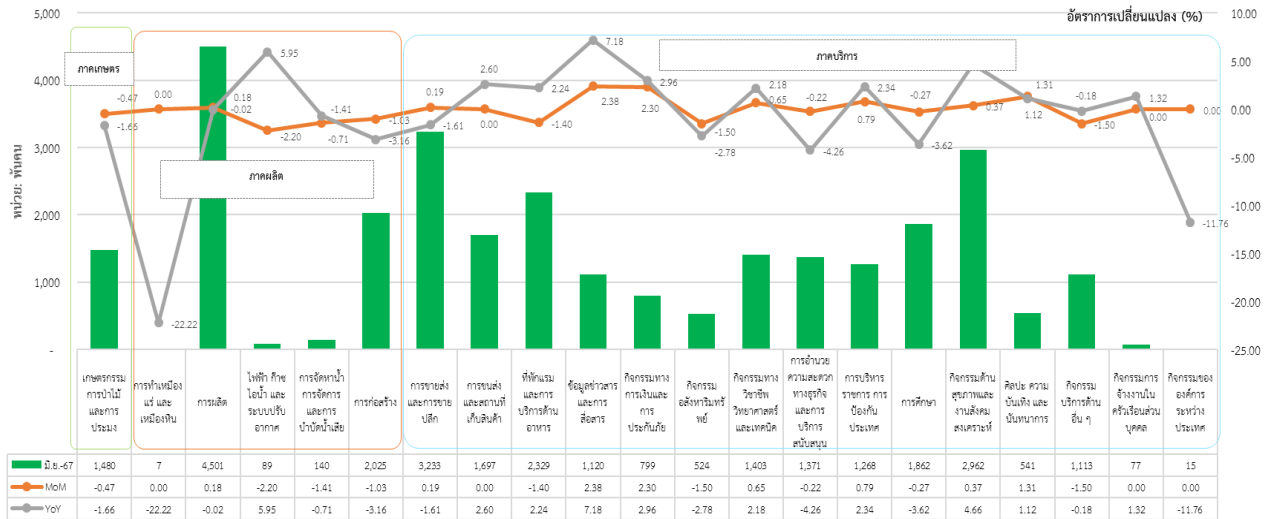
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนมิถุนายน 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 1.47 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 27.06 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 5.18 และ 94.82 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 2.38) กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (ร้อยละ 2.30) ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (ร้อยละ 1.31) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ -2.20) กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ -1.50) และกิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (ร้อยละ -1.50) (แผนภาพ 31)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 7.18) ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ 5.95) และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 4.66) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ -22.22) กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศ (ร้อยละ -11.76) และการอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ และการบริการสนับสนุน (ร้อยละ -4.26) (แผนภาพ 31)

แผนภาพ 31: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

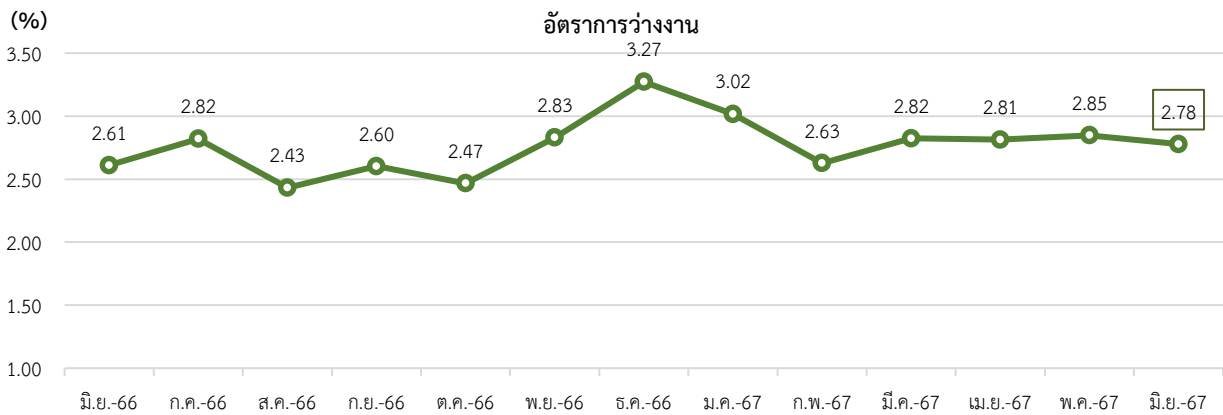
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สถานการณ์การว่างงานของเกาหลีใต้ (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนมิถุนายน 2567 ประมาณ 8.15 แสนคน
 - %MoM (มิถุนายน 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2567) -2.51 %
 - %YoY (มิถุนายน 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2566) 6.82 %

เดือนมิถุนายน 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 8.15 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.78 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานลดลงจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ -2.51 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 6.82 (แผนภาพ 32 และ 33)

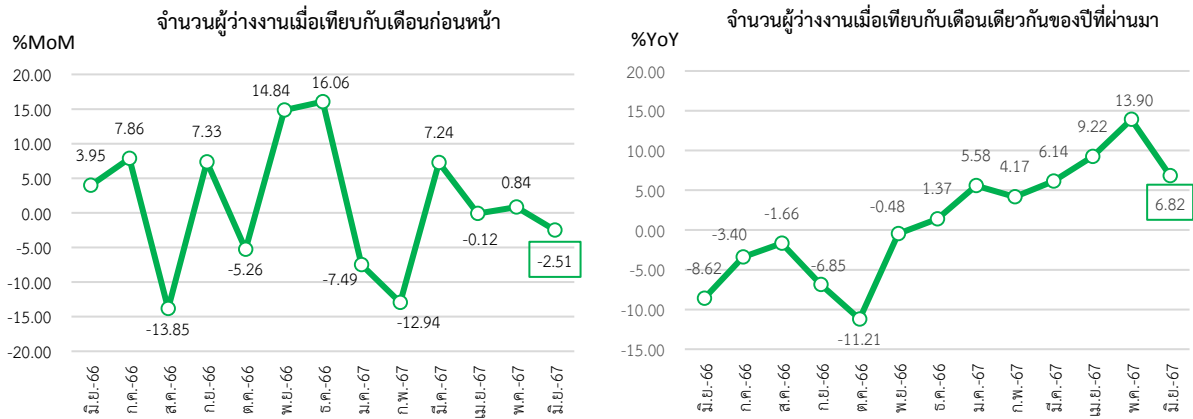
แผนภาพ 32: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ (Unemployment Rate)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 33: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของเกาหลีใต้

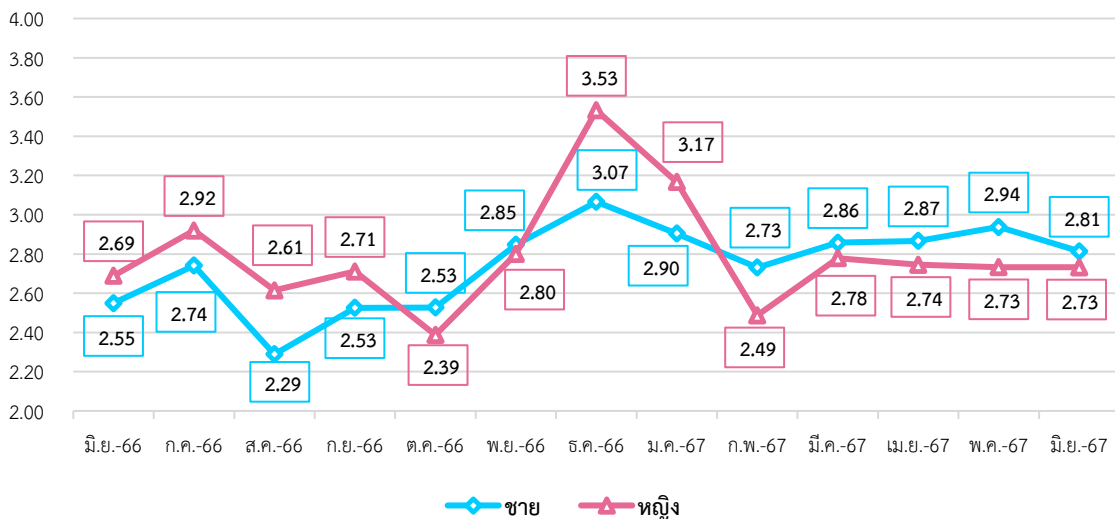
ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชายมีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.81 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.73 คงที่เท่ากับเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 34)

แผนภาพ 34: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

อัตราว่างงาน (%)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของเกาหลีใต้

ค่าจ้างขั้นต่ำในเกาหลีใต้ ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงแรงงาน (Ministry of Employment and labor) โดยมีคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ จำนวน 27 คน ตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและนายจ้างจำนวนฝ่ายละ 9 คน และตัวแทนจากเจ้าหน้าที่และนักวิชาการจำนวน 9 คน กรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจะดำเนินการทบทวนและตัดสินใจกำหนดระดับค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ในทุกปี ร่วมปรึกษาหารือและพิจารณาค่าจ้างขั้นต่ำ ทบทวนการจำแนกค่าจ้างแต่ละประเภทตามความเหมาะสม คำนึงถึงและเสนอแนวคิดสำหรับการพัฒนาระบบค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งวัตถุประสงค์ของกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ คือ การมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยการประกันระดับค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับแรงงานและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานในประเทศ

กระทรวงแรงงานของเกาหลีใต้ มีมติปรับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำรายชั่วโมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ในปี 2567 โดยกำหนดอัตราค่าแรงขั้นต่ำรายชั่วโมงอยู่ที่ 9,860 วอน สำหรับลูกจ้างที่ทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ค่าแรงขั้นต่ำรายเดือนในปี 2567 จะอยู่ที่ 2,060,740 วอน ค่าแรงขั้นต่ำจำนวนนี้เพิ่มขึ้นจากเดิม 240 วอน จาก 9,620 วอน เป็น 9,860 วอน มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567

ที่มา: Minimum Wage Commission Republic of Korea, Ministry of Employment and Labor (Republic of Korea)

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เดือนมิถุนายน 2567

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเกาหลีใต้ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.30** ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลจากรายจ่ายการบริโภคของภาคเอกชนลดลงเนื่องจากรายจ่ายด้านสินค้าลดลง แม้ว่ารายจ่ายด้านบริการจะเพิ่มขึ้น การบริโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นโดยหลักแล้วเกิดจากรายจ่ายด้านสินค้าที่เพิ่มขึ้น การลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัว เนื่องจากการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยและวิศวกรรมโยธาลดลง การลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกลดลง ซึ่งขับเคลื่อนโดยการลงทุนด้านเครื่องจักรที่ลดลง แม้จะมีการลงทุนด้านอุปกรณ์ขนส่งเพิ่มขึ้น การส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการส่งออกยานยนต์และผลิตภัณฑ์เคมีขยายตัว การนำเข้าเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการนำเข้าน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นเป็นหลัก

- **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวลดลงเล็กน้อยอยู่ที่ 113.84** จากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 114.09 โดยราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ปศุสัตว์ และการประมงเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ราคาผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ท่ามกลางราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นจากวิกฤตตะวันออกกลาง

- **ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 52.00** เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 51.60 โดยเป็นการปรับตัวขึ้นสูงสุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2565 และยังคงอยู่เหนือระดับ 50 เป็นเดือนที่ 2 ติดต่อกัน ทั้งนี้ ดัชนี PMI ที่ระดับสูงกว่า 50 บ่งชี้ว่ากิจกรรมทางธุรกิจอยู่ในภาวะขยายตัว โดยคำสั่งซื้อจากต่างประเทศมีการเติบโตมากที่สุดในรอบ 5 เดือน ด้านผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่ 3 ติดต่อกัน แต่อัตราการเพิ่มขึ้นช้าลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อน ขณะที่สต็อกสินค้าสำเร็จรูปลดลงมากที่สุดในรอบเกือบ 3 ปี และงานค้างเพิ่มขึ้นมากที่สุดในรอบเกือบ 2 ปี ขณะเดียวกัน อัตราเงินเฟ้อของต้นทุนปัจจัยการผลิตสูงที่สุดในรอบ 8 เดือน โดยบริษัทต่าง ๆ ระบุว่า เป็นผลมาจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่เอื้ออำนวยและราคาวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะโลหะ

- **ยอดส่งออกของเกาหลีใต้ปรับตัวเพิ่มขึ้น** โดยได้รับแรงหนุนจากยอดส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ที่แข็งแกร่ง ยอดส่งออกของเกาหลีใต้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 ในเดือนมิถุนายน 2567 เมื่อเทียบเป็นรายปี และที่ระดับ 5.7 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนยอดนำเข้าลดลงร้อยละ 7.5 ในเดือนมิถุนายน 2567 เมื่อเทียบเป็นรายปี สู่ระดับ 4.9 หมื่นล้านดอลลาร์ ส่งผลให้เกาหลีใต้เกินดุลการค้าที่ 8 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งเกินดุลการค้ามาแล้ว 13 เดือนติดต่อกัน

- **เกาหลีใต้เตรียมจัดตั้งกระทรวงยุทธศาสตร์ประชากร** เพื่อจัดการกับปัญหาอัตราการเกิดต่ำและประชากรสูงวัยที่กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งเริ่มกลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่ประเทศต้องเผชิญ เมื่อมีการจัดตั้งเป็นที่เรียบร้อยแล้วกระทรวงใหม่จะมุ่งเป้าไปที่การวางยุทธศาสตร์และการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาด้านประชากร เช่น อัตราการเกิดต่ำ สังคมสูงวัย แรงงาน และการอพยพย้ายถิ่นฐาน กระทรวงใหม่ยังมีหน้าที่จัดสรรและประสานงานด้านงบประมาณกับกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับมือกับอัตราการเกิดต่ำในประเทศด้วย ขณะเดียวกัน กระทรวงใหม่ยังมีแผนจัดกิจกรรมรณรงค์และการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านประชากร ตลอดจนดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลประชากร ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุทธศาสตร์ประชากรจะควบตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายกิจการสังคมด้วย

- **ยอดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในเกาหลีใต้ ปรับตัวลดลงแตะ 1.5 หมื่นล้านดอลลาร์** ในครึ่งแรกของปี 2567 ลดลงร้อยละ 10.3 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าที่แตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 1.7 หมื่นล้านดอลลาร์ โดยยอด FDI ในอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5

และ 8.13 พันล้านดอลลาร์ ส่วนยอด FDI ในภาคไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.7 และ 3.64 พันล้านดอลลาร์ ในขณะที่การลงทุนในส่วนเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือแพทย์ เพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวและ 1.11 พันล้านดอลลาร์ ในขณะที่ยอด FDI ในอุตสาหกรรมบริการร่วงลงร้อยละ 24.3 และ 6.41 พันล้านดอลลาร์ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 เมื่อเทียบรายปี

- บริษัทเอสเค ไฮนิคซ์ (SK Hynix) ผู้ผลิตชิปรายใหญ่ของเกาหลีใต้ ประกาศแผนการลงทุนในธุรกิจชิป มูลค่า 103 ล้านล้านวอน หรือประมาณ 7.5 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ จนถึงปี 2571 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเอสเค ไฮนิคซ์ ยังคงมีมุมมองว่าธุรกิจชิปจะเป็นแรงผลักดันธุรกิจโดยรวมของบริษัทในอนาคต โดยเม็ดเงินลงทุนประมาณร้อยละ 80 หรือ 82 ล้านล้านวอนจะอยู่ในธุรกิจชิปหน่วยความจำที่ใช้ในแบนด์วิดท์สูง (HBM) โดยชิป HBM ของเอสเค ไฮนิคส์นั้น ได้รับการปรับให้เหมาะกับการใช้งานกับอุปกรณ์เร่งความเร็ว AI ของบริษัทอินวิเดีย (Nvidia) ทั้งนี้ เอสเค กรุ๊ป ตั้งเป้าที่จะสร้างรายได้ 80 ล้านล้านวอนภายในปี 2569 จากการค้าดำเนินงานและการยกเครื่องธุรกิจ รวมถึงการสร้างกระแสเงินสดจำนวน 30 ล้านล้านวอนภายในระยะเวลา 3 ปี

ที่มา: Trading Economics, The Korea Economic Daily, กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Labour Force in United States of America)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ

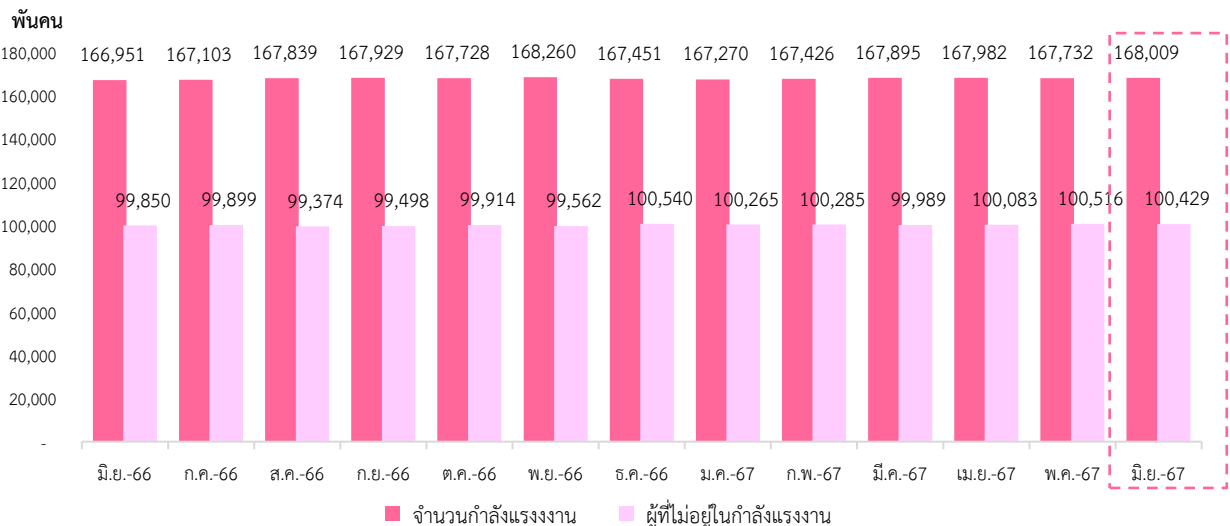
เศรษฐกิจสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.10 เป็นผลมาจากการใช้จ่ายของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น นำโดยการฟื้นตัวของภาคบริการสินค้า ส่วนใหญ่เป็นยานยนต์ สินค้าเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และน้ำมันเบนซิน ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 314.18 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยมีสาเหตุหลักมาจากราคาที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มสินค้าและบริการอื่น ๆ ได้แก่ 1) บริการขนส่ง 2) บุหรี่และยาสูบ และ 3) ที่พักอาศัย ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ระดับ 51.70 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา จากคำสั่งซื้อใหม่เพิ่มขึ้นและการผลิตยังคงเพิ่มขึ้น ยอดขายบ้านใหม่ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า มีสาเหตุหลักมาจากจำนวนบ้านที่สร้างเสร็จปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นระดับที่สูงที่สุดในรอบ 15 ปี ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านและราคาบ้านใหม่ที่ยังอยู่สูง ยอดค้าปลีกไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า โดยอยู่ที่ 704.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

Highlight สภาวะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Labour Force)

ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 16 ปี ขึ้นไป เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 268.44 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 168.01 ล้านคน (ร้อยละ 62.59 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 161.20 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 6.81 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 100.43 ล้านคน (ร้อยละ 37.41 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 35 และ 36)

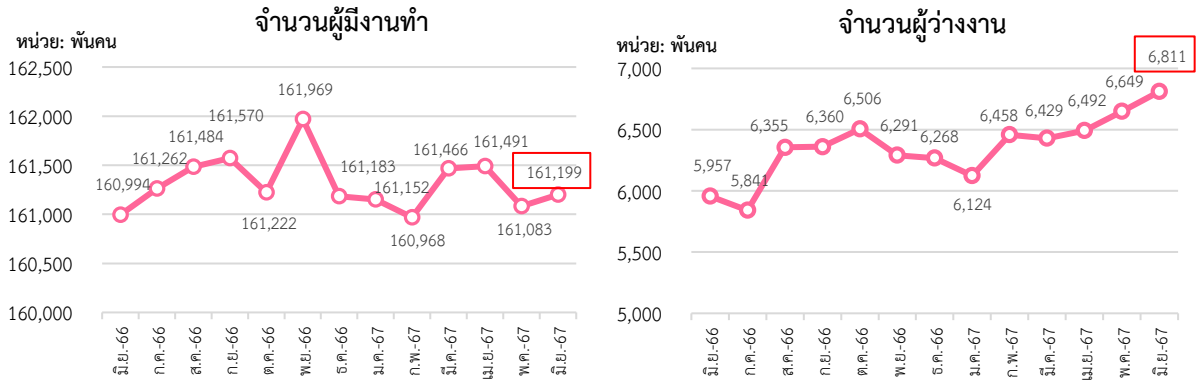
แผนภาพ 35: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force & People not in the labour force)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 36: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Employed & Unemployed Persons)

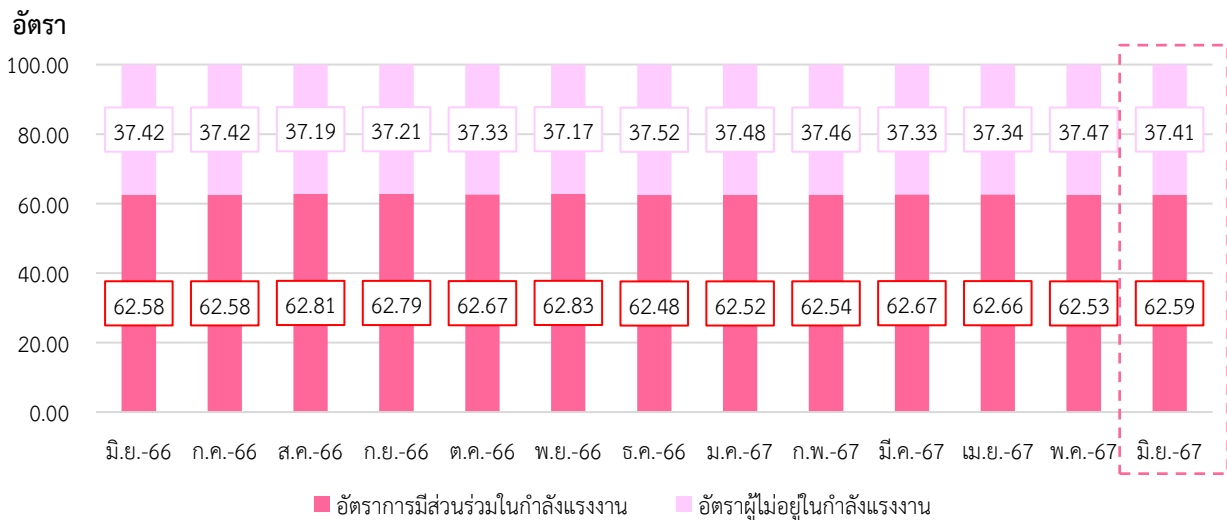

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 62.59 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยแรงงานอายุ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 63 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 37.41 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 37)

แผนภาพ 37: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

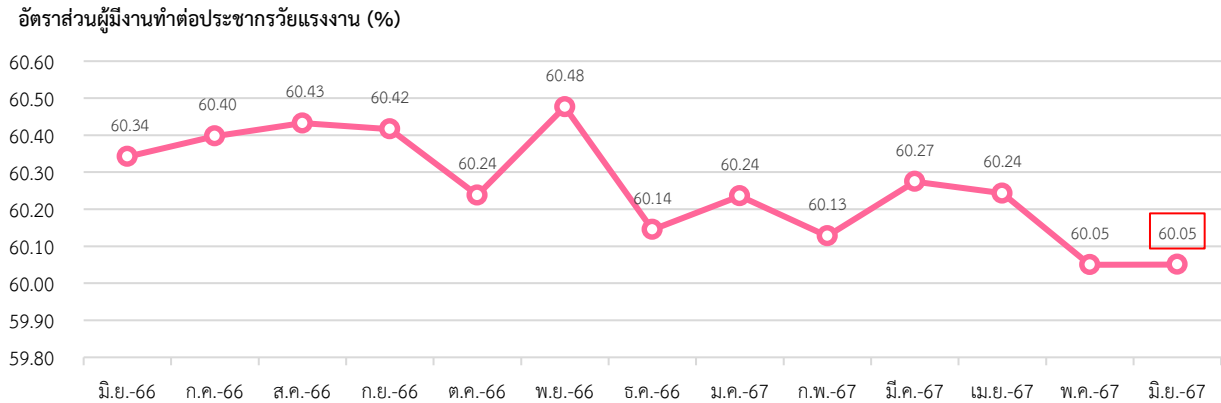
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของสหรัฐอเมริกา (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนมิถุนายน 2567 มีจำนวนประมาณ 161.20 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.07 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.13

อัตราส่วนผู้ที่มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป (จำนวน 268.44 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 60.05 คงที่เท่ากับเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 38)

แผนภาพ 38: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

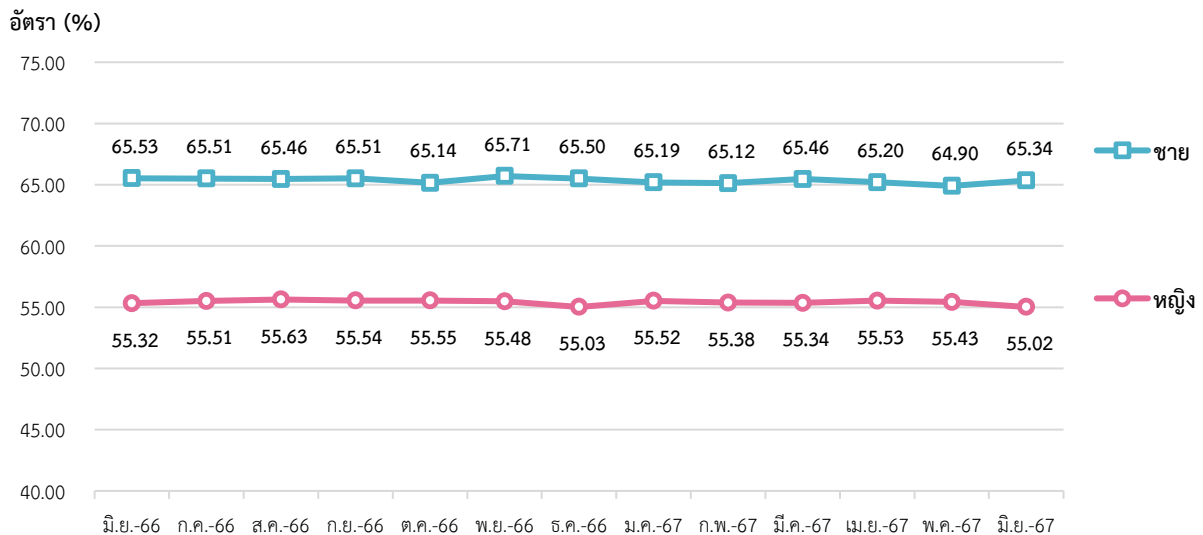

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน เพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 65.34 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 55.02 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 39)

แผนภาพ 39: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

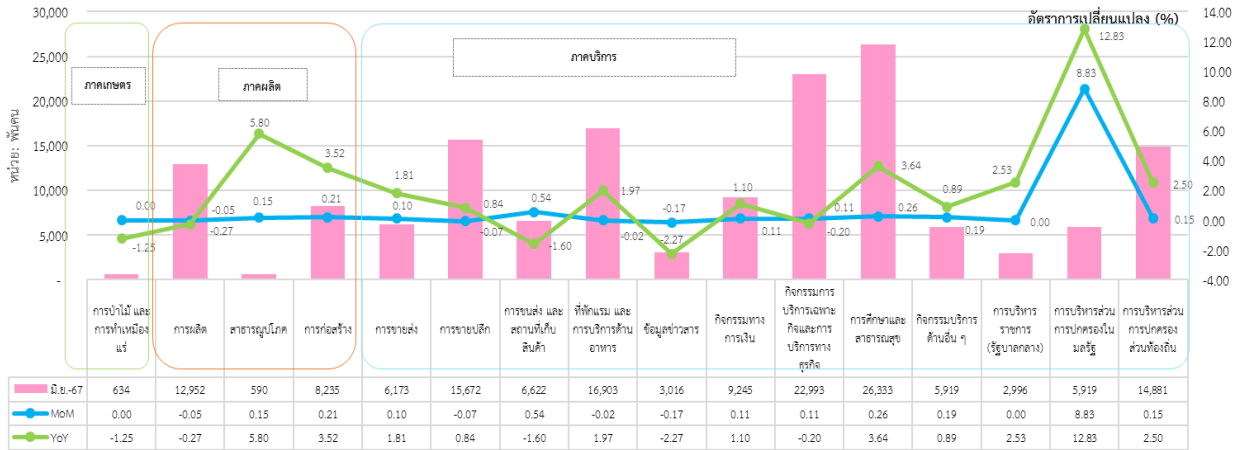
หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนมิถุนายน 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 0.63 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 158.45 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 0.40 และ 99.60 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (% MoM) ได้แก่ การบริหารส่วนการปกครองในมลรัฐ (ร้อยละ 8.83) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ 0.54) และ การศึกษาและสาธารณสุข (ร้อยละ 0.26) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวจำนวน 3 อุตสาหกรรม ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ -0.17) การขายปลีก (ร้อยละ -0.07) และ การผลิต (ร้อยละ -0.05)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ การบริหารส่วนการปกครองในมลรัฐ (ร้อยละ 12.83) สาธารณูปโภค (ร้อยละ 5.80) และ การศึกษา และสาธารณสุข (ร้อยละ 3.64) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ -2.27) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ -1.60) และการป่าไม้ และการทำเหมืองแร่ (ร้อยละ -1.25) (แผนภาพ 40)

แผนภาพ 40: จำนวนผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS เผยแพร่ข้อมูลจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด เดือนมิถุนายน 2567 จำนวน 161,199,000 คน (แผนภาพ 36) ซึ่งไม่ตรงกับจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีจำนวน 159,083,000 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2567) (แผนภาพ 40)

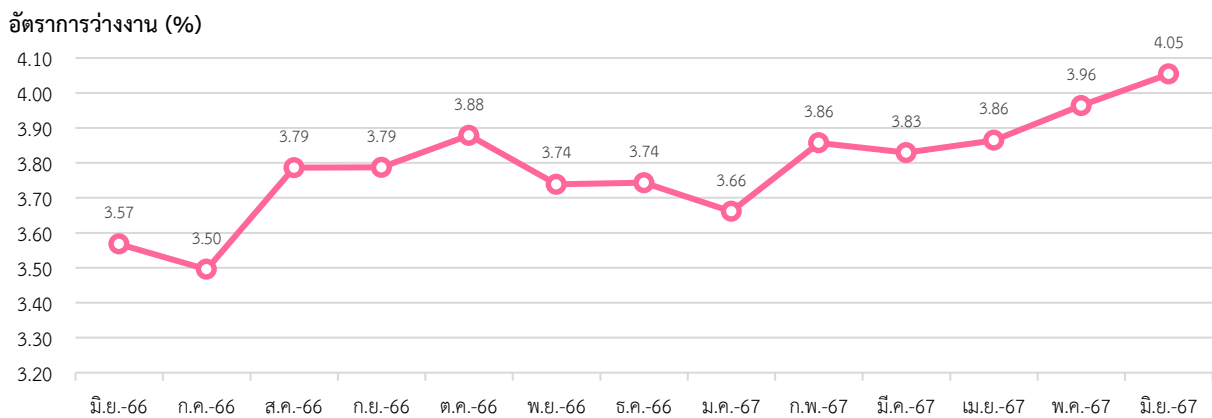
: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สถานการณ์การว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Unemployment)

- จำนวนผู้ว่างงาน เดือนมิถุนายน 2567 ประมาณ 6.81 ล้านคน
- %MoM (มิถุนายน 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2567) 2.44 %
- %YoY (มิถุนายน 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2566) 14.34 %

เดือนมิถุนายน 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 6.81 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 4.05 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 2.44 และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 14.34 (แผนภาพ 41 และ 42)

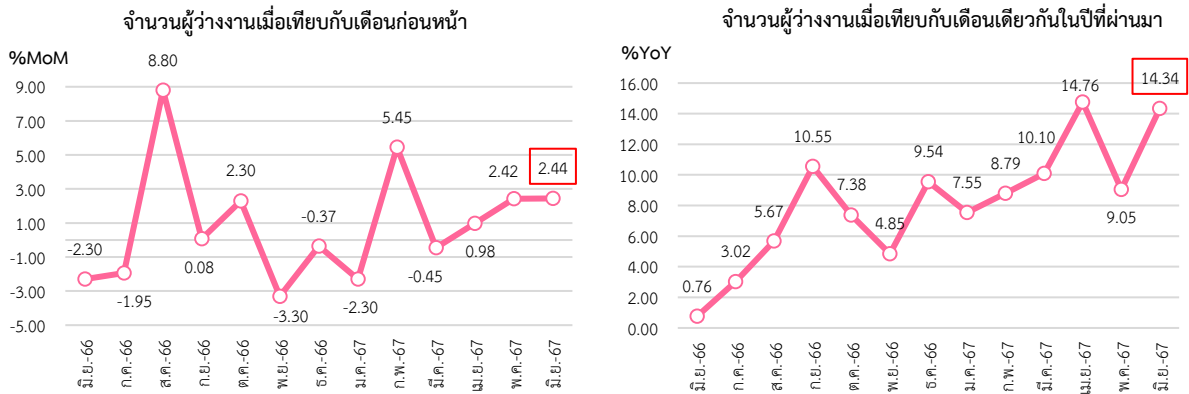
แผนภาพ 41: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Unemployment Rate)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 42: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของสหรัฐอเมริกา

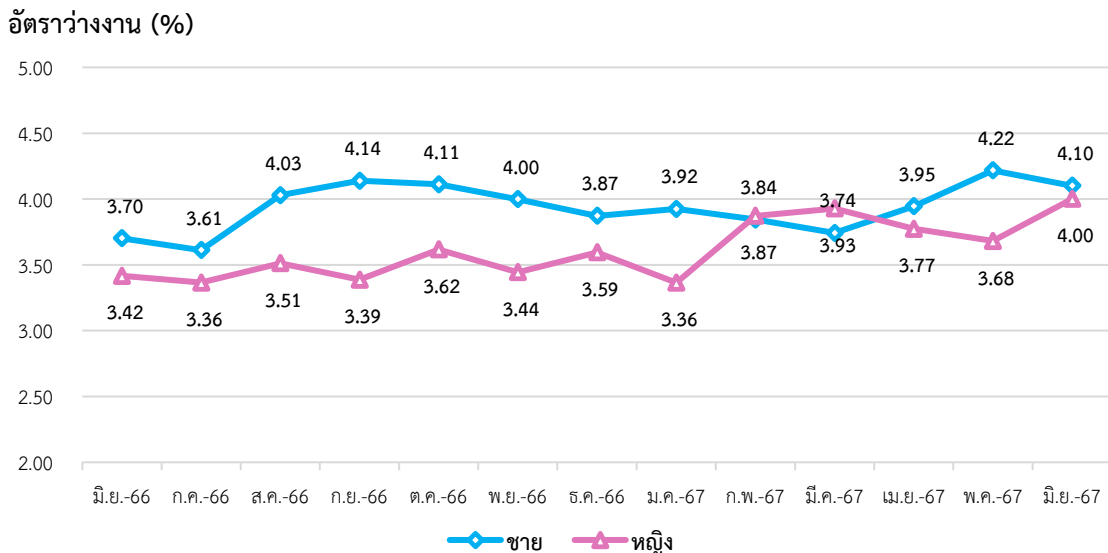

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.10 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.00 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 43)

แผนภาพ 43: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

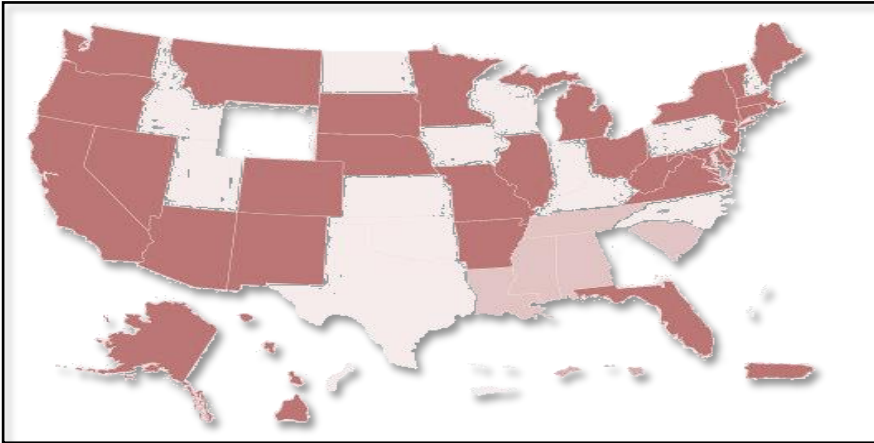
ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งพัฒนาจากมาตรฐานค่าจ้างขั้นต่ำและค่าจ้างรายชั่วโมงสูงสุด ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานแรงงานที่เป็นธรรม (Fair Labor Standards Act : FLSA) พ.ศ. 2531 โดยเป็นกฎหมายที่สหรัฐอเมริกา ใช้บังคับในเรื่องการจ้างแรงงานในสหรัฐฯ โดยมุ่งเน้นในเรื่องอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำ จำนวนชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าล่วงเวลาทำงาน (Overtime) และแรงงานในช่วงต้น (ประชากรที่มีอายุ 16 – 19 ปี) ในปัจจุบัน ค่าแรงขั้นต่ำซึ่งกำหนดโดยกระทรวงแรงงานสหรัฐฯ (US Department of Labor) มีอัตราชั่วโมงละ 7.25 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 260.71 บาท) อัตราดังกล่าวถือว่าเป็นอัตรามาตรฐานทั่วไปที่มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพโดยรวม ทั้งนี้ สหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย 50 มลรัฐ ซึ่งในแต่ละมลรัฐมีสถานะเศรษฐกิจและดัชนีค่าครองชีพที่แตกต่างกันไป เป็นผลให้รัฐบาลมลรัฐกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นมาใช้เอง แต่บางมลรัฐไม่มีกฎหมายกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ ดังนั้น จึงเป็นผลให้ค่าจ้างขั้นต่ำอาจจะไม่เท่ากันในแต่ละมลรัฐในสหรัฐอเมริกา (แผนภาพ 44)

แผนภาพ 44: ค่าจ้างขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามมลรัฐ

- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำสูงกว่าที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำเท่ากับที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำต่ำกว่าที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่ไม่มีกฎหมายกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ

ที่มา: U.S. DEPARTMENT OF LABOUR

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

5. สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาเดือนมิถุนายน 2567

- เศรษฐกิจสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.10 เป็นผลมาจากการใช้จ่ายของผู้บริโภคเพิ่มเร็วขึ้น จากการฟื้นตัวของภาคบริการสินค้า ส่วนใหญ่เป็นยานยนต์ สินค้าเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และน้ำมันเบนซิน ในขณะที่การบริการชะลอตัว นอกจากนี้ สินค้าคงคลังภาคเอกชนเพิ่มขึ้นหลังจากที่เป็นปัจจัยฉุดรั้งในช่วงเวลาที่ผ่านมาจากอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก ในขณะเดียวกัน การลงทุนที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยเร่งตัวขึ้น ในขณะที่ผลิตภัณฑ์ทรัพย์สินทางปัญญาผ่อนคลายนลง และการลงทุนในโครงสร้างลดลง นอกจากนี้ การใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มมากขึ้น นำโดยรายจ่ายด้านการป้องกันประเทศ ในทางกลับกัน การลงทุนด้านที่อยู่อาศัยหดตัวเป็นครั้งแรกในรอบปี และการค้าสุทธิก็ขาดการเติบโตลงเป็นไตรมาสที่ 2 ติดต่อกัน เนื่องจากการนำเข้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าเมื่อเทียบกับการส่งออก

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 314.18 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยมีสาเหตุหลักมาจากราคาที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มสินค้าและบริการอื่น ๆ ได้แก่ 1.บริการขนส่ง 2.บุหรี่ยาสูบ และ 3.ที่พักอาศัย โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4, 8.2 และ 5.2 ตามลำดับ

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ระดับ 51.70 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาชี้ให้เห็นถึงการปรับปรุงในภาคการผลิต คำสั่งซื้อใหม่เพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่สองติดต่อกันและการผลิตยังคงเพิ่มขึ้นแม้ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นที่ช้าลงเล็กน้อย นอกจากนี้ การจ้างงานเพิ่มขึ้นมากที่สุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2565 แม้ว่าต้นทุนปัจจัยการผลิตจะยังคงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่อัตราเงินเฟ้อก็ลดลง ในขณะที่ราคาขายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ช้าที่สุดในปัจจุบัน

- ยอดขายบ้านใหม่ปรับตัวลดลง อยู่ที่ระดับ 617,000 ยูนิตต่อปี ลดลงร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า มีสาเหตุหลักมาจากจำนวนบ้านที่สร้างเสร็จปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นระดับที่สูงที่สุดในรอบ 15 ปี ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านและราคาบ้านใหม่ที่ยังอยู่สูง ส่งผลให้การขายบ้านเป็นไปได้อย่างยากลำบาก และทำให้ผู้ขายบ้านต้องลดราคาบ้านเพื่อแรงจูงใจให้กับผู้ต้องการซื้อบ้านใหม่

- ยอดขายบ้านมือสอง (Existing-Home Sales) ลดลงร้อยละ 5.4 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2566 โดยราคากลางของบ้านมือสองเมื่อเทียบเป็นรายปีในเดือนมิถุนายน 2567 อยู่ที่ 426,900 ดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 อนึ่ง นับเป็นการเพิ่มขึ้นสู่ระดับที่สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ ท่ามกลางอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านที่ยังอยู่สูงส่งผลทำให้ยอดขายบ้านมือสองในสหรัฐฯ ลดลงเป็นเดือนที่ 4 ติดต่อกัน แม้ว่าปัจจุบันจะมีบ้านมือสองเปิดขายในตลาดมากกว่าปีที่ผ่านมาก็ตาม

- ยอดค้าปลีกของสหรัฐฯ (U.S. Retail Sales) ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า โดยอยู่ที่ 704.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หากไม่นับหมวดยานยนต์พบว่ายอดค้าปลีกปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายปียอดค้าปลีกของสหรัฐฯ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ยอดค้าปลีกที่ทรงตัวในเดือนมิถุนายน 2567 ส่วนหนึ่ง เนื่องมาจากตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ได้รับผลกระทบจากการถูกโจมตีทางไซเบอร์ส่งผลให้ไม่สามารถปิดการขายในเดือนนี้ได้ และราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 3.0 จากเดือนก่อนหน้า แต่นับเป็นผลดีต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ยอดค้าปลีกของร้านค้าออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดใน 2 เดือนที่ผ่านมา และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอีกในเดือนหน้าจากการเสนอส่วนลด Amazon Prime Day ของบริษัท Amazon และการเสนอส่วนลดอื่น ๆ จากบริษัทคู่แข่ง

ที่มา: Trading economics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
และ สำนักงานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและการคลัง ประจำกรุงวอชิงตัน
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

Highlight สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนกรกฎาคม 2567

“แนวโน้มนโยบายด้านเศรษฐกิจของนางมลา แฮร์ริส”

การเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาที่กำลังใกล้เข้ามาในเวลาอีกเพียงไม่ถึง 100 วัน ซึ่งการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ถูกกำหนดขึ้นในวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 โดยพรรครีพับลิกันนั้น ได้มีการประกาศชื่ออดีตประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ เป็นตัวแทนผู้ทำชิงของพรรค สำหรับพรรคเดโมแครต มีแนวโน้มว่าจะส่งนางมลา แฮร์ริส รองประธานาธิบดีเข้าทำชิงแทนประธานาธิบดีโจ ไบเดน ที่ถอนตัวไปก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ นางมลา แฮร์ริส รองประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนปัจจุบัน ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางด้านการต่อสู้เพื่อสิทธิในการทำแท้ง อีกทั้ง ยังมีส่วนในการบริหารจัดการนโยบายด้านผู้อพยพและความมั่นคงด้านพรมแดนสหรัฐฯ แม้ว่านโยบายด้านเศรษฐกิจของนางมลา แฮร์ริส ซึ่งเป็นประเด็นที่หลายฝ่ายจับตามอง จะยังไม่ค่อยเด่นชัดมากนักในขณะนี้ แต่หากพิจารณาจากในอดีตที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับกลุ่มแรงงานระดับล่าง สิทธิผู้หญิง ธุรกิจรายย่อย และครอบครัวชนชั้นกลางเป็นหลัก นอกจากนี้ ในประเด็นด้านการค้ายังมีนโยบายสนับสนุนการแทรกแซงด้านเศรษฐกิจอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา นางมลา แฮร์ริส ได้กล่าวต่อกลุ่มผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้งว่า จะสนับสนุนนโยบายการจ้างงานให้ถูกจ้างในการลาเพื่อไปดูแลครอบครัว และนโยบายด้านการดูแลเด็ก รวมถึงนโยบายการสนับสนุนกลุ่มชนชั้นกลาง

การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อแนวโน้มทิศทางด้านเศรษฐกิจเฉพาะภายในสหรัฐฯ เท่านั้น แต่ยังคงส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสหรัฐฯ ทั่วโลก รวมถึงไทยด้วย เนื่องจากสหรัฐฯ เป็นประเทศผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดของโลกมีปริมาณความต้องการการบริโภคสินค้าและบริการเป็นมูลค่าสูง การเปลี่ยนแปลงของนโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศย่อมมีอิทธิพลต่อมูลค่าการค้าระหว่างประเทศในอนาคต ซึ่งการติดตามแนวโน้มนโยบายทางเศรษฐกิจของผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ แต่ละรายจะช่วยให้ผู้ประกอบการไทยสามารถวิเคราะห์และวางแผนกลยุทธ์เพื่อรับมือกับแนวโน้มด้านเศรษฐกิจและการค้าได้ในอนาคต ทั้งนี้ ปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยในตลาดปัจจุบันเป็นปัจจัยสำคัญและเป็นโจทย์สำคัญที่ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนต่อไปจะต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต อันเนื่องมาจากแนวโน้มการชะลอการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของภาคประชาชน ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่ภายหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในช่วงปลายปีนี้สหรัฐฯ จะมีการพิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในตลาดเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งน่าจะส่งผลดีต่อการค้าระหว่างประเทศทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ หากพรรคเดโมแครตได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้น่าจะส่งผลดีต่อการขยายตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับพลังงานสะอาด เช่น ชิ้นส่วนและรถยนต์พลังงานไฟฟ้า และ เซลล์และแผงผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ เป็นต้น ซึ่งโดยรวมน่าจะส่งผลดีต่อผู้ประกอบการไทย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของกลุ่มสินค้าเซลล์และแผงผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ของไทยที่ถูกเพิกถอนออกรายการสินค้าที่ได้รับการยกเว้น และถูกจัดเก็บภาษีภายใต้มาตรการปกป้อง (Safeguard) ซึ่งเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน 2567 นั้น อาจจะไม่ได้รับอานิสงส์มากนัก

โดยรวมไม่ว่าตัวแทนจากพรรคใดจะได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนต่อไปน่าจะยังคงดำเนินนโยบายตอบโต้การค้าเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนต่อเนื่อง ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดสำหรับผู้ประกอบการไทยในอนาคตด้วย โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเหล็ก ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนรถยนต์พลังงานไฟฟ้า รวมถึงเซลล์และแผงผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ เป็นต้น

ที่มา: NY Times, สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ นครซิดนีย์

ภาคผนวก

1. คำอธิบายศัพท์

ดัชนีราคาผู้บริโภค หรือ CPI แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาสินค้าและบริการ ซึ่งมักถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงค่าจ้างและเงินเดือนให้สอดคล้องกับราคาของที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคยังถูกใช้ในการปรับปรุงค่าเช่า การปรับอัตราค่าธรรมเนียมใช้ทางด่วน เป็นต้น และหากมองถึงสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป ดัชนีราคาผู้บริโภคจะเป็นตัวชี้ให้เห็นภาวะของเงินเฟ้อ และยังใช้เป็นเครื่องวัดอำนาจซื้อของผู้บริโภคอีกด้วย โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ CPI คือ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งดัชนีราคาผู้บริโภคสร้างได้โดยวิธีใช้ค่าเฉลี่ยสัมพัทธ์ถ่วงน้ำหนัก โดยใช้ถ่วงน้ำหนักของ ข้อมูลจะได้มาจากการเก็บสถิติราคาสินค้าและบริการเป็นรายเดือน หรือรายไตรมาส แล้วนำมาเปรียบเทียบกับปีฐาน ราคาที่กล่าวถึงนี้ คือ ราคาขายปลีกที่ผู้บริโภค ซื้อขายกันอยู่ในตลาด สินค้าที่นำมาใช้คำนวณมีทั้งที่เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องนุ่งห่ม เคหสถาน การรักษาพยาบาล และสินค้าฟุ่มเฟือย ได้แก่ บริการส่วนบุคคล พาหนะ และบริการการขนส่ง การบันเทิง ยาสูบ และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นต้น

Purchasing Managers Index (PMI) เป็นตัวชี้วัดหรือดัชนีชี้ทางเศรษฐกิจ เพื่อดูทิศทางและแนวโน้มกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิตและภาคบริการในปัจจุบันและอนาคตที่มีการเผยแพร่รายเดือน โดยบริษัท IHS Markit Ltd (บริษัทในเครือ S&P Global ซึ่งเป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ) เป็นหน่วยงานที่จัดทำ PMI โดยใช้วิธีสอบถามผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของธุรกิจเอกชนมากกว่า 20,000 บริษัทในกว่า 30 ประเทศทั่วโลก เกี่ยวกับสภาพธุรกิจในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งพิจารณาจากตัวแปร 5 เรื่อง ได้แก่ 1) คำสั่งซื้อสินค้าใหม่ 2) ผลผลิต 3) การจ้างงาน 4) สินค้าคงคลัง และ 5) เวลาที่ใช้ขนส่งวัตถุดิบ หากจำนวนส่วนใหญ่ของผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อตอบแบบสอบถามว่า 1) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เพิ่มขึ้น หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามามากกว่าเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ค่า PMI จะอยู่สูงกว่า 50 จุด หรือ 2) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่ คงที่ หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามาเท่าเดิมเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ค่า PMI จะอยู่ที่ 50 จุด หรือ 3) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่ ลดลง หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามาน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ค่า PMI จะอยู่ต่ำกว่า 50 จุด ทั้งนี้ค่า PMI มีความสัมพันธ์กับอัตราการจ้างงานโดยตรง คือหากค่า PMI สูงกว่า 50 จุด หมายถึงธุรกิจมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เพิ่มมากขึ้นก็จะมี การจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันหากค่า PMI ต่ำกว่า 50 จุด หมายถึงธุรกิจมียอดคำสั่งซื้อสินค้าลดลง และต้องมีการลดกำลังการผลิต ซึ่งอาจต้องลดการจ้างงานลง

2. ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ไทย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	39,832	68.04	39,559	67.25
ก.พ.	40,271	68.73	40,317	68.48
มี.ค.	40,199	68.62	40,187	68.28
เม.ย.	37,690	66.63	39,526	67.13
พ.ค.	40,123	68.41	39,622	67.38
มิ.ย.	40,652	69.05	40,777	69.01
ก.ค.	40,593	68.90		
ส.ค.	40,646	68.97		
ก.ย.	40,244	68.31		
ต.ค.	40,287	68.37		
พ.ย.	41,068	69.62		
ธ.ค.	40,448	68.70		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	18,709	31.96	19,264	32.75
ก.พ.	18,321	31.27	18,558	31.52
มี.ค.	18,382	31.38	18,670	31.72
เม.ย.	18,878	33.37	19,357	32.87
พ.ค.	18,531	31.59	19,180	32.62
มิ.ย.	18,219	30.95	18,315	30.99
ก.ค.	18,326	31.10		
ส.ค.	18,285	31.03		
ก.ย.	18,672	31.69		
ต.ค.	18,640	31.63		
พ.ย.	17,918	30.38		
ธ.ค.	18,427	31.30		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	39,342	67.20	39,127	66.52
ก.พ.	39,913	68.12	39,918	67.80
มี.ค.	39,784	67.91	39,789	67.60
เม.ย.	39,276	65.90	39,089	66.39
พ.ค.	39,608	67.53	39,140	66.56
มิ.ย.	40,291	68.44	40,399	68.37
ก.ค.	40,125	68.10		
ส.ค.	40,248	68.30		
ก.ย.	39,903	67.73		
ต.ค.	39,946	67.79		
พ.ย.	40,739	69.07		
ธ.ค.	40,127	68.16		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	491	1.23	432	1.09
ก.พ.	358	0.89	399	0.99
มี.ค.	416	1.03	397	0.989
เม.ย.	413	1.10	436	1.10
พ.ค.	515	1.28	482	1.22
มิ.ย.	361	0.89	379	0.93
ก.ค.	468	1.15		
ส.ค.	398	0.98		
ก.ย.	342	0.85		
ต.ค.	341	0.85		
พ.ย.	330	0.80		
ธ.ค.	321	0.79		

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ไต้หวัน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	11,887	59.17	11,990	59.26
ก.พ.	11,906	59.18	11,978	59.21
มี.ค.	11,919	59.20	11,986	59.24
เม.ย.	11,924	59.18	11,982	59.21
พ.ค.	11,920	59.13	11,980	59.20
มิ.ย.	11,935	59.17	11,994	59.25
ก.ค.	11,969	59.31		
ส.ค.	11,972	59.30		
ก.ย.	11,957	59.21		
ต.ค.	11,969	59.24		
พ.ย.	11,977	59.26		
ธ.ค.	11,982	59.26		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	8,203	40.83	8,243	40.74
ก.พ.	8,211	40.82	8,252	40.79
มี.ค.	8,213	40.80	8,247	40.76
เม.ย.	8,224	40.82	8,253	40.79
พ.ค.	8,240	40.87	8,258	40.80
มิ.ย.	8,235	40.83	8,248	40.75
ก.ค.	8,212	40.69		
ส.ค.	8,216	40.70		
ก.ย.	8,237	40.79		
ต.ค.	8,234	40.76		
พ.ย.	8,234	40.74		
ธ.ค.	8,237	40.74		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	11,471	57.10	11,587	57.27
ก.พ.	11,485	57.09	11,572	57.20
มี.ค.	11,494	57.09	11,581	57.24
เม.ย.	11,506	57.11	11,579	57.22
พ.ค.	11,508	57.08	11,580	57.22
มิ.ย.	11,518	57.10	11,588	57.25
ก.ค.	11,543	57.20		
ส.ค.	11,546	57.19		
ก.ย.	11,541	57.15		
ต.ค.	11,558	57.21		
พ.ย.	11,577	57.28		
ธ.ค.	11,583	57.29		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	416	3.50	397	3.31
ก.พ.	420	3.53	406	3.39
มี.ค.	424	3.56	405	3.38
เม.ย.	417	3.50	403	3.36
พ.ค.	412	3.46	400	3.34
มิ.ย.	417	3.49	406	3.39
ก.ค.	426	3.56		
ส.ค.	426	3.56		
ก.ย.	416	3.48		
ต.ค.	411	3.43		
พ.ย.	400	3.34		
ธ.ค.	399	3.33		

ที่มา: National Statistics Taiwan

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ญี่ปุ่น

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	68,540	62.22	68,770	62.60
ก.พ.	68,400	62.16	69,050	62.85
มี.ค.	68,920	62.64	69,110	62.87
เม.ย.	69,300	62.95	69,430	63.19
พ.ค.	69,330	62.92	69,590	63.33
มิ.ย.	69,640	63.19	70,030	63.70
ก.ค.	69,550	63.11		
ส.ค.	69,600	63.18		
ก.ย.	69,690	63.30		
ต.ค.	69,470	63.10		
พ.ย.	69,490	63.15		
ธ.ค.	69,100	62.87		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	41,610	37.78	41,090	37.40
ก.พ.	41,630	37.84	40,820	37.15
มี.ค.	41,100	37.36	40,810	37.13
เม.ย.	40,790	37.05	40,450	36.81
พ.ค.	40,850	37.08	40,300	36.67
มิ.ย.	40,560	36.81	39,910	36.30
ก.ค.	40,650	36.89		
ส.ค.	40,560	36.82		
ก.ย.	40,400	36.70		
ต.ค.	40,620	36.90		
พ.ย.	40,550	36.85		
ธ.ค.	40,810	37.13		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	66,900	60.74	67,140	61.11
ก.พ.	66,670	60.59	67,280	61.24
มี.ค.	66,990	60.89	67,260	61.19
เม.ย.	67,410	61.23	67,500	61.43
พ.ค.	67,450	61.22	67,660	61.57
มิ.ย.	67,850	61.57	68,220	62.05
ก.ค.	67,720	61.45		
ส.ค.	67,730	61.48		
ก.ย.	67,870	61.65		
ต.ค.	67,710	61.50		
พ.ย.	67,800	61.61		
ธ.ค.	67,540	61.45		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	1,640	2.39	1,630	2.37
ก.พ.	1,740	2.54	1,770	2.56
มี.ค.	1,930	2.80	1,850	2.68
เม.ย.	1,900	2.74	1,930	2.78
พ.ค.	1,880	2.71	1,930	2.77
มิ.ย.	1,790	2.57	1,810	2.58
ก.ค.	1,830	2.63		
ส.ค.	1,860	2.67		
ก.ย.	1,820	2.61		
ต.ค.	1,750	2.52		
พ.ย.	1,690	2.43		
ธ.ค.	1,560	2.26		

ที่มา: National Statistics of Japan

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน สาธารณรัฐเกาหลี

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	28,938	63.81	29,466	64.74
ก.พ.	29,117	64.20	29,463	64.72
มี.ค.	29,249	64.47	29,402	64.58
เม.ย.	29,179	64.31	29,473	64.72
พ.ค.	29,247	64.45	29,363	64.47
มิ.ย.	29,227	64.40	29,343	64.42
ก.ค.	29,191	64.30		
ส.ค.	29,155	64.20		
ก.ย.	29,235	64.35		
ต.ค.	29,236	64.32		
พ.ย.	29,263	64.35		
ธ.ค.	29,377	64.56		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	16,414	36.19	16,047	35.26
ก.พ.	16,238	35.80	16,062	35.28
มี.ค.	16,118	35.53	16,128	35.42
เม.ย.	16,193	35.69	16,066	35.28
พ.ค.	16,132	35.55	16,180	35.53
มิ.ย.	16,156	35.60	16,207	35.58
ก.ค.	16,208	35.70		
ส.ค.	16,260	35.80		
ก.ย.	16,196	35.65		
ต.ค.	16,216	35.68		
พ.ย.	16,213	35.65		
ธ.ค.	16,128	35.44		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	29,097	61.95	28,577	62.79
ก.พ.	28,374	62.56	28,690	63.02
มี.ค.	28,467	62.75	28,571	62.75
เม.ย.	28,420	62.64	28,644	62.90
พ.ค.	28,512	62.83	28,526	62.64
มิ.ย.	28,464	62.72	28,528	62.63
ก.ค.	28,368	62.49		
ส.ค.	28,445	62.63		
ก.ย.	28,473	62.67		
ต.ค.	28,515	62.74		
พ.ย.	28,436	62.53		
ธ.ค.	28,416	62.45		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2566	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	842	2.91	889	3.02
ก.พ.	743	2.55	774	2.63
มี.ค.	782	2.67	830	2.82
เม.ย.	759	2.60	829	2.81
พ.ค.	734	2.51	836	2.85
มิ.ย.	763	2.61	815	2.78
ก.ค.	823	2.82		
ส.ค.	709	2.43		
ก.ย.	761	2.60		
ต.ค.	721	2.47		
พ.ย.	828	2.83		
ธ.ค.	961	3.27		

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน สหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	165,832	62.35	167,276	62.52
ก.พ.	166,251	62.47	167,426	62.54
มี.ค.	166,731	62.62	167,895	62.67
เม.ย.	166,688	62.56	167,982	62.66
พ.ค.	166,818	62.57	167,732	62.53
มิ.ย.	166,951	62.58	168,009	62.59
ก.ค.	167,103	62.58		
ส.ค.	167,839	62.81		
ก.ย.	167,929	62.79		
ต.ค.	167,728	62.67		
พ.ย.	168,260	62.83		
ธ.ค.	167,451	62.48		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	100,130	37.65	100,265	37.48
ก.พ.	99,861	37.53	100,285	37.46
มี.ค.	99,541	37.38	99,989	37.33
เม.ย.	99,755	37.44	100,083	37.34
พ.ค.	99,800	37.43	100,516	37.47
มิ.ย.	99,850	37.42	100,429	37.41
ก.ค.	99,899	37.42		
ส.ค.	99,374	37.19		
ก.ย.	99,498	37.21		
ต.ค.	99,914	37.33		
พ.ย.	99,562	37.17		
ธ.ค.	100,540	37.52		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	160,138	60.21	161,152	60.23
ก.พ.	160,315	60.24	160,968	60.13
มี.ค.	160,892	60.42	161,466	60.27
เม.ย.	161,031	60.44	161,491	60.24
พ.ค.	160,721	60.28	161,080	60.05
มิ.ย.	160,994	60.34	161,199	60.05
ก.ค.	161,262	60.40		
ส.ค.	161,484	60.43		
ก.ย.	161,570	60.42		
ต.ค.	161,222	60.24		
พ.ย.	161,969	60.48		
ธ.ค.	161,183	60.14		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	5,694	3.43	6,124	3.66
ก.พ.	5,936	3.57	6,458	3.86
มี.ค.	5,839	3.50	6,429	3.83
เม.ย.	5,657	3.39	6,492	3.86
พ.ค.	6,097	3.65	6,649	3.96
มิ.ย.	5,957	3.67	6,811	4.05
ก.ค.	5,841	3.50		
ส.ค.	6,355	3.79		
ก.ย.	6,360	3.79		
ต.ค.	6,506	3.88		
พ.ย.	6,291	3.74		
ธ.ค.	6,268	3.74		

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS